

ARCHEOMETR

předběžná objasnění

Dříve, než přikročíme ke studiu Archeometru, je důležité správně vymezit zvláštní charakter tohoto objevu. Archeometr je nástroj užívaný při stavbě, nikoliv však úplně dohotovený dům. Dříve, než je zbudován dům, vidíme přicházet stavebníky, každého z nich s vlastním stavebním nástrojem či náčiním. Zedník nese zednickou lžici, architekt přináší kružidla a měřidla a podobně přicházejí i další řemeslníci. Naproti tomu Archeometr je nástroj, jehož zvláštní kvalitou je, že se hodí pro všechna umění. Je zároveň klíčem hudebníkovy sonometrické stupnice, škálou malířových barev i klíčem architektonických forem.

Je proto nezbytné vymezit správně tuto základní zvláštnost, která působí, že tento syntetický nástroj je nástrojem a nikoliv hotovou věcí, že není zbudovaným domem, nýbrž prostředkem, s nímž lze na základě nových pravidel mnohé stavět a vystavět. Nejedná se tudíž o nějakou odměnu za lenivost, nýbrž naopak o vyzvání k práci za pomoci nových prostředků. Archeometr ponechává každému umělci jeho naprostou originalitu, přičemž mu ale skýtá bezpečný vědecký základ k tvorbě. Je to nástroj zvláštních kvalit, jež lze souhrnně vyjádřit co nejlépe takto:

1. Je týž pro všechna umění;
2. Všechna umění přivádí ke společné syntéze a zároveň skýtá klíč k náboženským i vědeckým adaptacím starověku;
3. Převádí všechny míry na současné metrické jednotky, na tisíc milimetrů, tedy na metr a na 360°, to je na kruh.

I.

Archeometr je nástroj společný všem uměním; malíř zde najde barvy složené, vzniklé ze tří primárních barev, žluté, červené a modré, které jsou rozmístěny kolem 360° kružnice tak, aby bílá vždy vznikala teoreticky ze dvou barev o 180° protilehlých. Díky Archeometru lze tedy stanovit stupnici alespoň třista šedesáti barevných odstínů, z nichž každý má své číslo, ne pouze vymyšlené jméno. Toto číslo dovoluje určit nejen každý z odstínů, ale zároveň i složení každého z těchto odstínů, a to na základě vztahu k prvotním barvám.

Hudebník nachází v Archeometru vztahy tónů k barvám, tvarům i písmenům a navíc zde shledává i sonometrické stupnice, tvořící dvě řady: řadu verbální a řadu fyzickou, retrogradně proporcionální vůči stupnici běžného metru, s notou $\underline{d}$ stupnice b-mol rovnající se 100.000 čili jednomu metru. Číslo 100.000 představuje 625 vynásobených 160. (Pokud jde o podrobnosti a adaptace, viz studii o archeometrické stupnici.)

Architekt nachází v Archeometru klíč k univerzálnímu kánonu, dovolujícímu konstrukci forem podle jména, myšlenky či stanovené barvy; vymezuje rovněž úzké vztahy mezi výškou a šířkou budovy na straně jedné a mezi její industriální, náboženskou a estetickou adaptací na straně druhé.

Co však současné umělce udiví nejvíce, je adaptace Archeometru vůči literatuře. Vzájemné vztahy písmen a barev, tušené už Rimbaudem a jeho napodobiteli, jsou tímto nástrojem vědecky určeny s naprostou přesností; navíc tento nástroj určuje vztahy mezi slovy, ideami, barvami a formami.

Jestliže je tento nástroj užitečný tvůrcům nových přízpůsobení, má zcela zvláštní charakter, pokud jde o studium starověkých věd. Badatel v okultních sférách i historik dostávají do rukou nástroj, používaný starověkými zasvětiteli při všech jejich uměleckých adaptacích i vědeckých objevech. Na tomto místě je nutné poskytnout jisté vysvětlení. Staří pokládali Archeometr za univerzální klíč k přízpůsobení nebes a k jejich konstituci. Takto, ačkoliv všechny pozemské archivy zmizely, bylo možno rekonstruovat nástroj, tvořící základ všech věd i umění, zaznamenávajících na papyrus či na dřevěnou destičku ustavení nebes. Pro skutečné badatele, stejně jako pro historika, je nezbytným předpokladem k práci znalost antické astrologie. Staří rozdělili nebe ve dvanáct dílů, odpovídajících dvanácti znamením zvěrokruhu. Vzniklé oddíly vytvářejí astrologické domy v nichž se pohybují hvězdy; tyto hvězdy měly v každém z oněch domů své pozitivní (denní) či negativní (noční) bydliště. Připamatujeme-li si, že staří každému ze zvěrokružných znamení přiřadili jedno písmeno a každé z planet právě tak, potom byla nebesa vskutku tvořena pohybující se abecedou, v níž se planetární písmena nacházela před každým z pevných písmen zvěrokružných; byla tedy na nebi napsána jména, která nalezneme ve všech velikých náboženstvích; jména Išvara či Ježíš-král, Maria či Maya, Mahá-Maja aneb Panna velkých nebeských vod, jsou hned od utvoření prvních pozemských elementů vepsána ohnivými písmeny v nebesích. Právě tak je tomu se jmény Pho (Fo), Šiva, Brahma atd.

... Zde musíme neústupně trvat na tomto dvojím charakteru Archeometru: na jedné straně v rukou umělců-geniů je nástrojem obnovy celého moderního umění, avšak na straně druhé je klíčem ke všem

starověkým vědám, jejichž deformovaným residuem jsou okultní vědy. Okultisté uznávají Archeometr všeobecně jen z tohoto posledního hlediska a dětinské komentáře, sepsané až doposud o tomto podivuhodném nástroji adaptace, se týkají výhradně onoho druhého aspektu. Nuže, astrologie dává klíč antické vědě a jednou z velikých zásluh de Saint-Yves d'Alveydra bude, že díky jemu byly znovu ustaveny vztahy mezi písmeny, barvami a planetami; nicméně tento nástroj by zůstal pouhým evokátorem intelektuálních pohřebišť, kdyby byl autor z něho neučinil prostředek syntézy a regenerace veškeré budoucí intelektuálnosti.

II.

Archeometr je nástroj, týž pro všechna umění. Jím je ustavena syntéza, jím jsou vymezeny vztahy. Týž kruh o 360° nám skýtá za první dvojistou stupnici čísel, za druhé vzájemné vztahy barev a tvarů, hudebních not a písmen starých posvátných abeced; jak už jsme výše řekli, syntetizuje tyto umělecké klíče s veličinami antické astrologie, která je vskutku jediným klíčem všech náboženství i všech posvátných věd starověku. Díky Archeometru přestávají být nebesa němá. Hovoří a pronášejí jména, a tato jména jsou jmény úplného náboženského zjevení všech časů. Značnou část práce zasvětil Saint-Yves d'Alveydre právě studiu náboženských přizpůsobení, jež zde můžeme jen tušit.

III.

Zadíváte-li se na barevnou podobu Archeometru, povšimněte si, že vše je vepsáno do kružnice o 360° , rozdělené trojúhelníky do dvanácti sekcí po 30° . Dvě zřetelné stupnice mají rozsah jedna od 0 do 360° , kdežto druhá od 360° k nule. Během studia objevme několik dalších modelů adaptace: tyto modely jsou značně neúplné, ačkoliv jsou opatřeny přesnými označeními; to proto, že ačkoliv je autor zvláště kompetentní v otázkách umění, nicméně přes svůj zázračný talent nemůže být zároveň kompetentní v otázkách všech umění i všech známých věd. Dodejme ještě, že v čase, kdy blízcí příbuzní markýze de Saint-Yvese, hraběnka Kellerová a hrabě Alexander Keller, poctili doktora Encausse (Papuse) nabídkou, aby Archeometr vydal tiskem, nebyla Saint-Yvesova práce ještě daleka dokončena. Bylo zapotřebí několika měsíců bádání a přesné práce; bylo třeba spojit všechny spolupracovníky geniálního autora, aby byla dovedena do konce. Uvidíme, že Saint-Yves se zaměřil především na hudbu, již velice miloval. Seznáme, kolik veličin, dotýkajících se architektury, stalo se oblastí jeho zájmu. Každý z oddílů této práce byl přehlednut jedním z odborných spolupracovníků. Jejich jména najdeme na seznamu Saint-Yvesových přátel.

POPIS A SCHEMA ARCHEOMETRU

Planisféra archeometru

Tento organický, harmonický a symetrický nástroj byl sestrojen tak, aby umožňoval kombinování několika pásem kruhů, obvodů a mnohoúhelníků, kterými lze otáčet kolem společného středu.

Pásma po sobě následují takto:

1. Dvojitý kruh o 360° postupující ve dvou protilehlých směrech. Každá část kruhu nese dvě čísla, jejichž součet je vždy 360°. Jejich pravotočivý a levotočivý postup usnadňuje přesné měření.

2. Dvanáctidílné pevné pásmo, které se nazývá zodiak modálního písma. Je rozdělen na 30° a dále na obloukové minuty a vteřiny. Každá z těchto dvanácti částí pásma nese ve svém středu morfologické písmeno a jeho číslo ve štítku, který má barvu, jež s ním koresponduje.

Souhrn: 12 morfologických písmen, 12 aritmo-logických čísel, 12 barev.

3. Pohyblivé pásmo planetárního písma. Je tvořeno dvanácti úhly, což jsou vrcholy čtyř rovnostranných trojúhelníků, které se pravidelně protínají. Každý z dvanácti úhlů se dotýká jednoho štítku předchozího pásma a nese po jednom morfologickém písmeni a jednom aritmo-logickém čísle, dále má barvu štítku, jehož se dotýká a notovou osnovu s příslušnou notou.

Souhrn: 12 úhlů, 12 písmen, 12 čísel, 12 barev a 12 not.

4. Pevné pásmo zodiaku s jeho dvanácti znameními, která jsou odvozena z dvanácti zodiakálních písmen. Každé znamení má štítek v barvě, která koresponduje s výše uvedeným pásmem.

5. Pohyblivé pásmo zodiaku hvězdné a planetární s jeho sedmi diatonickými hvězdnými znaky nese barvy podle příslušné morfologie a korespondencí nočních a denních domicilů planetárních písmen.

Souhrn: 12 planetárních znaků, z nichž 5 se dvakrát opakuje, tedy 7 znaků ve dvanácti barvách.

6. Pásmo dvanácti úhlů tvořených čtyřmi rovnostrannými trojúhelníky, které se pravidelně protínají pod metrologickým trojúhelníkem plodnosti, jehož úhly odpovídají znaméním Panny, Kozoroha a Býka. Každý z úhlů nese barvu znamení s nímž koresponduje.

Souhrn: 12 barev, 12 úhlů, a rovnostranné trojúhelníky, z nichž je jeden plodný. Tedy dva šestiúhelníky, nebo dva páry rovnostranných trojúhelníků, které se pravidelně protínají. Jeden pár odpovídá slunovratům podle úhlů vedoucích na sever a na jih, pár druhý odpovídá zase rovnodennostem a to podle úhlů směřujících na východ a na západ.

7. Prostřední kruh uzavírá notovou osnovu s notou ve společném středu, s morfologickým písmenem patřícím k této notě a s dvanácti bílými paprsky – poloměry, které tvoří 6 bílých průměrů procházejících středem. Z nich jeden spojuje sever a jih, druhý východ a západ. Mezi všemi jsou pak na kružnici vzdálenosti 30°.

Organická a harmonická planisféra má své póly a svůj rovník souvztažností, má svůj rok a roční období, svoji levo–pravou organizační symetrii a přímou, nebo interferenční harmonii. Svými prvky a jejich kombinacemi promlouvá naprosto jasně. Syntéza planisféry a zákonitosti, kterými se řídí její skladba, bude uvedena až po detailním popisu planisféry.

PODROBNÝ POPIS PLANISFÉRY ARCHEOMETRU

I

Sever – zenit

Souvztažnosti vertikální – sestupné

1. stupně	345
	<u>15</u>
	360
- zimní slunovrat, prosinec – leden
  - počátek času a pozitivního roku
  - štítek: žlutý – 120 dílů
  - písmeno představující rovnostranný trojúhelník
  - číselná hodnota písmene: 80
  - žlutý úhel rovnostranného trojúhelníka živlu země

- písmeno představující rovnostranný trojúhelník s olovnicí světové osy
- číselná hodnota písmene: 300
- nota Si
- Kozoroh a jeho souvztažnosti
- Saturn a jeho souvztažnosti
- bílý paprsek – poloměr vztahující se k žlutému úhlu
- nota Mi a značka Slunce

II
Jih – nadir
Souvztažnosti vertikální - vzestupné

1. stupně	165
	<u>195</u>
	360
2. letní slunovrat, červen – červenec
  3. obrat času a negativního roku
  4. štítek fialový: modrá 60 dílů
červená 60 dílů
120 dílů
  5. písmeno představující šroubovici položenou na vertikále
  6. číselná hodnota písmene: 8
  7. fialový úhel rovnostranného trojúhelníka živlu vody
  8. písmeno představující kruh s úsečkou, naznačující dvě hemisféry
  9. číselná hodnota dvojitého hemicyklu: 2
  10. nota La
  11. Rak a jeho souvztažnosti
  12. Luna a její souvztažnosti
  13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k fialovému úhlu
  14. nota Mi a značka Slunce

III
Západ
Souvztažnosti horizontální a rovníkové od západu k východu

1. stupně	75
	<u>285</u>
	360
2. podzimní rovnodennost, září – říjen
  3. rovníkové negativní napětí
  4. štítek zelený: modrá 90 dílů
žlutá 30 dílů
120 dílů
  5. písmeno představující vahadlo
  6. číselná hodnota písmene: 30
  7. zelený úhel rovnostranného trojúhelníku živlu vzduchu
  8. písmeno představující bod, z něhož vystupuje křivka
  9. číselná hodnota tohoto písmene: 2
  10. nota Fa
  11. Váhy a jejich souvztažnosti
  12. noční Venuše (Večernice) a její souvztažnosti
  13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k zelenému úhlu
  14. nota Mi a značka Slunce

IV
Východ
Souvztažnosti horizontální u rovníkové od východu k západu

1. stupně	255
	<u>105</u>
	360
2. jarní rovnodennost, březen – duben
  3. rovníkové napětí pozitivní
  4. štítek oranžový: červená 90 dílů
žlutá 30 dílů
120 dílů
  5. písmeno představující kruh, jehož se dotýkají dvě křivky v podobě beraních rohů
  6. číselná hodnota písmene: 5
  7. oranžový úhel rovnostranného trojúhelníku ohně
  8. písmeno představující šroubovici se špičatými patkami na konci
  9. číselná hodnota tohoto písmene: 20
  10. nota Re
  11. Beran a jeho souvztažnosti
  12. noční Mars a jeho souvztažnosti
  13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k oranžovému úhlu
  14. nota Mi a značka Slunce

V
Severovýchod
Souvztažnosti severovýchodní, 30° od severu

1. stupně	315
	<u>45</u>
	360
2. zima, leden – únor
  3. štítek oranžový: žlutá 90 dílů
červená 30 dílů
120 dílů
  4. písmeno představující dvě protínající se přímky ve tvaru kříže
  5. číselná hodnota písmene: 100
  6. oranžový úhel trojúhelníku živlu vzduchu
  7. písmeno představující trojúhelník s těžnicí, nachýlený o 30°
  8. číselná hodnota písmene: 300
  9. nota Si
  10. Vodnář a jeho souvztažnosti
  11. denní Saturn a jeho souvztažnosti
  12. oranžový úhel
  13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k tomuto úhlu
  14. nota Mi a značka Slunce

VI
Jihovýchod
Souvztažnosti jihovýchodní,
30° od jihu

1. stupně	135
	<u>225</u>
	360
2. léto, červenec – srpen
3. štítek indigový: červená	30 dílů
modrá	<u>90 dílů</u>
	120 dílů
4. písmeno představující polokružnici
5. číselná hodnota písmene: 9
6. indigový úhel trojúhelníku živlu ohně
7. písmeno představující polokružnici se středem
8. číselná hodnota písmene: 50
9. nota La
10. Lev a jeho souvztažnosti
11. Slunce a jeho souvztažnosti
12. indigový úhel
13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k tomuto úhlu
14. nota Mi a značka Slunce

VII
Severozápad
Souvztažnosti šikmé severozápadní,
60° nad rovníkem 30° od severu

1. stupně	15
	<u>345</u>
	360
2. podzim, listopad – prosinec
3. štítek zelený: žlutá	90
modrá	<u>30</u>
	120
4. písmeno představující luk s tečkou
5. číselná hodnota písmene: 70
6. zelený úhel trojúhelníku živlu ohně
7. písmeno představující bod, z něhož vychází křivka na konci vodorovně zahnutá doprava
8. číselná hodnota písmene: 4 a její derivace
9. nota Do
10. Střelec a jeho souvztažnosti (šíp zmíněného luku)
11. denní Jupiter a jeho souvztažnosti (znaky odvozené od písmene v kolonce 7)
12. zelený úhel
13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k zelenému úhlu
14. nota Mi a značka Slunce

VIII
Jihovýchod
Souvztažnosti jihovýchodní,
60° pod rovníkem

1. stupně	195
	<u>165</u>
	360
2. jaro, květen – červen
3. štítek infračervený: červená	90 dílů
modrá	<u>30 dílů</u>
	120 dílů
4. písmeno představující bod, z něhož vychází vertikála zakončená polovičním hrotem
5. číselná hodnota písmene: 7
6. infračervený úhel trojúhelníku živlu vzduchu
7. písmeno představující nakloněnou šroubovici s dlouhým hrotem
8. číselná hodnota písmene: 90
9. nota Sol
10. Blíženci a jich souvztažnosti
11. noční Merkur a jeho souvztažnosti
12. infračervený úhel
13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k tomuto úhlu
14. nota Mi a značka Slunce

IX
Severozápad
Souvztažnosti šikmé severozápadní,
30° nad rovníkem, 60° od severu

1. stupně	45
	<u>315</u>
	360
2. podzim, říjen – listopad
3. štítek zelený: modrá	60 dílů
žlutá	<u>60 dílů</u>
	120 dílů
4. písmeno představující bod uprostřed úsečky
5. číselná hodnota písmene: 40
6. zelený úhel trojúhelníku živlu vody
7. písmeno představující šroubovici s krátkým skloněným hrotem
8. číselná hodnota písmene: 20
9. nota Re
10. Štír a jeho souvztažnosti
11. denní Mars a jeho souvztažnosti
12. zelený úhel
13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k tomuto úhlu
14. nota Mi a značka Slunce

X
Jihovýchod
Souvztažnosti šikmé jihovýchodní,
30° pod rovníkem, 120° od severu

1. stupně	225
	135
	360
2. jaro, duben – květen
  3. Štítek červený 120 dílů
  4. písmeno představující kruh, z něhož vychází křivka
  5. číselná hodnota písmene a jeho odvozenin: 6
  6. červený úhel trojúhelníku živlu země
  7. písmeno představující bod, z něhož vychází křivka
  8. číselná hodnota písmene: 3
  9. nota Fa
  10. Býk a jeho souvztažnosti
  11. denní Venuše (Jitřenka) a její souvztažnosti
  12. červený úhel
  13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k červenému úhlu
  14. nota Mi a značka Slunce

XI
Severovýchod
Souvztažnosti severovýchodní,
60° od severu

1. stupně	225
	75
	360
2. zima, únor – březen
  3. štítek oranžový: žlutá 60 dílů
červená 60 dílů
120 dílů
  4. písmeno představující otáčející se hod, z něhož vychází úsečka

5. číselná hodnota písmene: 200
6. oranžový úhel
7. písmeno představující otáčející se bod, z něhož vychází křivka, zakončená úsečkou
8. číselná hodnota písmene: 4
9. nota Do
10. Ryby a jejich souvztažnosti
11. noční Jupiter a jeho souvztažnosti
12. oranžový úhel
13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k tomuto úhlu
14. nota Mi a značka Slunce

XII
Jihozápad
Souvztažnosti jihozápadní,
60° od jihu

1. stupně	105
	255
	360
2. léto, srpen – září
  3. štítek modrý 120 dílů
  4. písmeno představující dva body z nichž vycházejí dvě křivky, které jsou spojeny obloukem
  5. číselná hodnota písmene: 10
  6. modrý úhel trojúhelníku živlu země
  7. písmeno představující skloněnou šroubovnicí s dlouhým hrotem
  8. číselná hodnota písmene: 90
  9. nota Sol
  10. Panna a její souvztažnosti
  11. denní Merkur a jeho souvztažnosti
  12. modrý úhel
  13. bílý paprsek – poloměr vztahující se k tomuto úhlu
  14. nota Mi a značka Slunce

František Kabelák: DODATEK K POPISU

Uvedený podrobný popis z ruky autora archeometru Saint-Yvese jest dostatečným, chceme-li použít logické metody archeometru ve dvou versích esoterního myšlení: indoarijské a semitské.

Nestačí, chceme-li použít archeometrické logiky na jazyk izolující jakým jest čínština, neboť v předcházejícím popise není uvedeno zařazení Fohi-ových (Fu Si) trigramů na kosmické planisféře.

Tím ovšem nechceme říci, že se autor archeometru čínským esoterismem a čínskou kulturou vůbec nezabýval. Naopak, Saint-Yves právě pomocí archeometru osvětlil problematiku čínské kultury v míře, jaké nedosáhl žádný ze západních esoteriků.

V popise neuvedené zařazení Fohi-ových (Fu Si) trigramů jest následující:

utvářející prvky

jang = zenit (■■■■)

jin = nadir (■ ■)

osm trigramů, vznikajících prvotními kombinacemi jangu a jinu

1.		čchien	stupně	345° <u>15°</u> 360°	jih / jang
2.		tui	stupně	300° <u>60°</u> 360°	
3.		li	stupně	255° <u>105°</u> 360°	
4.		čen	stupně	210° <u>150°</u> 360°	
5.		kchun	stupně	165° <u>195°</u> 360°	sever / jin
6.		ken	stupně	120° <u>240°</u> 360°	
7.		kchan	stupně	75° <u>285°</u> 360°	
8.		sun	stupně	30° <u>330°</u> 360°	

Uvedené zařazení trigramů na vesmírné planisféře jest nutné k tvorbě druhotných kombinací šedesátičtyř hexagramů kua, která vede dále k tvorbě třetího řádu: ku dvěma stům čtrnácti základním znakům čínského ideografického písma, tedy k tzv. klíčům čili hlavám tříd, pod které řadí se konečně dle počtu čárek od 1 do 17 všechny ostatní, i nejsložitější znaky čínského písma.

Protože všechny znaky čínského písma jsou vpravdě odvozeninami dvou utvářejících prvků jangu a jinu, jejichž analogiemi jsou zvuk a pojem, vede logika archeometru nutně k zajímavému jevu: k přesnému vyslovení a k pochopení pojmového významu znaků čínského písma, aniž by bylo zapotřebí znáti čínský jazyk: skladba znaků přesně odpovídá tvorbě pojmů a jejich vyslovení dle prvků je utvářejících.

* * *

Budiž rovnou řečeno, že v Archeometru nic není arbitrárního; různé prvky jsou umístěny s matematickou přesností. Tento nadlidský nástroj nebyl vytvořen proto, aby se jeho pomocí dokazovala nadřazenost jednoho systému nad druhým ani proto, aby se vytvořil další, nový systém. Obsahuje syntézu, kterou nelze žádným systémem vyjádřit, neboť každý z nich je nutně uzavřený. Je to syntetický klíč umožňující určit skutečnou hodnotu každého filosofického, vědeckého či náboženského systému i jeho vztah k univerzálnímu Stromu Vědění či Tradice.

Je nezbytné vysvětlit několika slovy, jak je původní Tradice, synteticky vyjádřená v Archeometru, předávána z jednoho cyklu na druhý.¹ V období Kali-Jugy (poslední období cyklu) musí být původní Tradice, kterou patriarchální střediska vědění předchozího cyklu předala obdobným střediskům cyklu nového (cykly mohou představovat dobu trvání jedné lidské rasy, anebo jiná období), nutně skrývána, stejně jako samotná střediska, jež ji přechovávají (Solární Univerzita Boží, Is-Ra-El. Išwara-El) a jejichž lokalizace se předpokládá na vrcholu hory Meru či v jiném bodě symbolicky označeném jako střed světa a místo, kde sídlí Nejvyšší Bůh.

V zásadě tedy je tato Tradice uzavřena v Arše (Svatyně Arkán, organická ohrada, v níž jsou soustředěny principy v době rozpadu vnějšího světa) čili v Thébách², již stráží Manú³, který bude vládnout po dobu příští

Manvantary⁴. Tradice tímto vstupuje do období, kdy se neprojevuje, nýbrž *připravuje na obnovení svých projevů* v cyklu příštím (příchod nového Jeruzalému, Smlouvy Boha s lidmi či Nebe se Zemí). Archa, která obsahuje principy věcí, naznačuje svými symbolickými rozměry měřítko univerzální aplikace těchto principů ve všech modalitách bytí – proto obsahuje i plán nového střediska Vědění, jež bude postaveno podle starého, ovšem přizpůsobeno počátku následujícího cyklu. V tom tkví skutečný význam slova archeometr – měřítko principů.

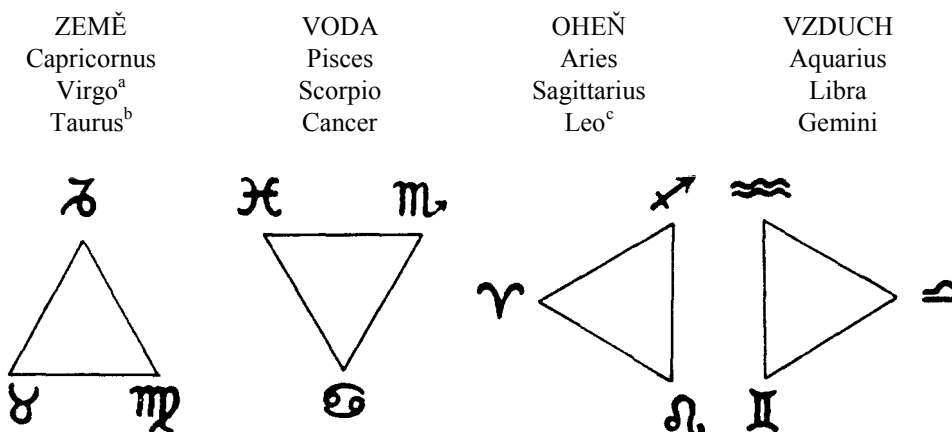
Nejprve stručně přehlédneme stavbu Archeometru a pak postupně a podrobně probereme jednotlivé prvky tohoto úžasného nástroje.

Číselným základem Archeometru je dvanáctka, kterou ovšem tvoří trojnost.

Skládá se z několika soustředných kruhů, které určují vzájemné vztahy barev, planet, znamení zvěrokruhu, hudebních not, písmen, a také čísel.

Střední část tvoří čtyři navzájem propletené trojúhelníky, které jsou vepsány v kružnici a celkem mají dvanáct vrcholů, z nichž každý odpovídá některé barvě. Prvnímu, vzpřímenému trojúhelníku, jehož vrchol je nahoře, odpovídají tři základní barvy, umístěné následovně: žlutá nahoře, modrá na pravé straně základny a červená na levé. Druhému, obrácenému, který je vůči prvnímu trojúhelníku symetricky položen, odpovídají tři mezilehlé barvy vytvořené smísením základních barev vždy po dvou a uspořádaných takto: dole na vrcholku fialová (směs červené s modrou), nalevo oranžová (směs červené s žlutou) a konečně napravo je zelená (výslednice modré a žluté). Dvěma dalším trojúhelníků, které jsou vzhledem k prvním dvěma uspořádány rovněž symetricky, a jejichž vrcholky se nacházejí uprostřed vždy mezi dvěma a dvěma vrcholky prvních dvou, odpovídají další mezilehlé barvy, jež jsou vždy směsí barev bezprostředně sousedících. Vprostřed je bílá, syntéza všech ostatních barev – to je oblast jednoty principů. Vně všech kruhů, z nichž se Archeometr skládá, se předpokládá černá, to jest nepřítomnost jakéhokoliv světla a tedy jakéhokoliv barvy. Je to oblast vnějších temnot.

Zmíněné čtyři trojúhelníky jsou trojúhelníky čtyř živlů: Prvý, jehož vrchol je nahoře, je trojúhelník živlu Země, druhý s vrcholem dole, Vody, třetí, s vrcholem vlevo, Ohně, a konečně čtvrtý, jehož vrchol je napravo, Vzduchu.

Dvanáct znamení zvěřetníku vždy po třech odpovídá jednomu ze čtyř živlů v pořadí Oheň, Země, Vzduch, Voda. Těchto dvanáct znamení je domem sedmi planet – každá má jeden denní a jeden noční, s výjimkou Slunce a Měsíce, které mají oba jen jediný dům. Slunce je považováno převážně za denní a Měsíc za noční; u ostatních planet však se denní a noční aspekt pravidelně střídají na obvodu kruhu. Vidíme, že trojúhelníky Ohně a Vzduchu obsahují všechny denní planety, zatímco trojúhelníky Země a Vody planety noční – je příznačné, že právě tyto trojúhelníky jsou hlavní.

^a v Logosu je psáno *Scorpio*

^b v Logosu: *Cancer*

^c v Logosu: *Leon*

Z tabulky to ostatně bude lépe patrné:

OHEŇ (D)	ZEMĚ (N)	VZDUCH (D)	VODA (N)
Aries	Taurus	Gemini	Cancer
Leo	Virgo	Libra	Scorpio
Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces

V Archeometru se každá planeta nachází proti zvířetníkovému znamení, v němž má svůj dům. Pro planety vycházejí následující vztahy k barvám a domy:

Saturn noční	–	Kozoroh	žlutá
Saturn denní	+	Vodnář	žluto-oranžová
Jupiter denní	+	Střelec	žluto-zelená
Jupiter noční	–	Ryby	oranžová
Mars noční	–	Štír	zelená
Mars denní	+	Skopec	červeno-oranžová
Venuše denní	+	Váhy	modro-zelená
Venuše noční	–	Býk	červená
Merkur noční	–	Panna	modrá
Merkur denní	+	Blíženci	červeno-fialová
Slunce (denní)	+	Lev	modro-fialová
Měsíc (noční)	–	Rak	fialová

Všem planetám kromě Slunce a Měsíce odpovídají dvě barvy – jsou to barvy kyslíčků kovů, patřících k těmto planetám, přičemž každý kov tvoří nejméně dva kyslíčníky, a ostatně i většina solí příslušných kovů má tyto barvy. Korespondence kovů k planetám jsou tyto:

Slunce	zlato
Měsíc	stříbro
Saturn	olovo
Jupiter	cín
Mars	železo
Venuše	měď
Merkur	rtuť

Korespondence barev podle Archeometru je jiná, než jak se obvykle uvádí – šedá a černá bývá obvykle spojována se Saturnem, modrá a fialová s Jupiterem, červená s Marsem, žlutá a oranžová se Sluncem, zelená s Venuší a bílá s Měsícem; s Merkurtem nebývá spojována žádná zvláštní barva. Tyto rozdíly vznikají tím, že Archeometr udává *barvy solí kovů*, kdežto barvy obvykle udávané se vztahují spíše na vzhled samotných kovů. Nebudeme tuto otázku dále rozvádět, neboť v dalším textu bude ještě příležitost se k ní vrátit.

Také ponecháme zatím stranou vztahy astrologie a hudby – bylo by zapotřebí obsírnějšího výkladu a vrátíme se k tomu později.

Nyní se dostáváme ke vztahům s různými písmeny a čísly – ty jsou velice důležité, neboť jsou klíčem k veškeré hermeneutice. Velká část této práce bude tedy věnována právě jim. Nejdůležitějším písmem, o kterém zde máme pojednat, je watan. Tato abeceda, která byla původním písmem Atlanťanů a rudé rasy, byla po katastrofě, v níž zmizela Atlantida.^d Je přesnou tradukcí písma astrálního. Obsahuje tři písmena základní (odpovídající třem osobám Trojice nebo třem prvním sefírotám, jež jsou třemi základními čísly, z nichž vzešla všechna ostatní), sedm planetárních a dvanáct zodiakálních, tedy celkem dvacet dva písmen, odpovídajících dvaceti dvěma písmenům druhého jazyka, o němž hovoří le Phil Inc.^e Toto písmo, s nímž se Mojžíš seznámil v egyptských chrámech, se stalo první hebrejskou abecedou, v průběhu staletí však se měnilo, až při pádu Babylonu zmizelo úplně. Původní písmo Atlanťanů se uchovalo v Indii a prostřednictvím bráhmánů se dostalo k nám⁵; pokud se týče vlastního atlantského jazyka, zřejmě sestával z různých dialektů, které se snad časem staly samostatnými jazyky – a jeden z nich se ujal v Egyptě. Dle Fabre d'Oliveteta se tento egyptský jazyk stal základem jazyka hebrejského.

^d Věta nemá, jak se zdá, smysl.

^e snad zkratka Le Philosophe Inconnu – Neznámý filosof, tedy L. C. de Saint-Martin

Tabulka ukazuje vztahy čísel k písmenům watanským, hebrejským, planetám a znamením zvěrokruhu.

V hrubých rysech jsme popsali stavbu archeometru a nyní budeme postupně a podrobněji studovat prvky, z nichž se archeometr skládá.

Dva základní trojúhelníky jsou:

1) Trojúhelník vzpřímený s barvami žlutou, modrou a červenou; nazývá se Trojúhelník Slova, Země Principu a Imanace Živoucích v Něm; odpovídá jménu Ježíš.

2) Trojúhelník obrácený, s barvami zelenou, fialovou a oranžovou; nazývá se Trojúhelník *Živých vod*, Počátků, nebo Refrakce (Lomu) *Věčného Principu* do světské embryologie; odpovídá jménu Marie.

Trojúhelník *Země Principu* čili Země Nebeské (Swargambhúmi) odpovídá hoře, která je ve středu světa (Merú), jejíž vrchol je sídlem Išwary (Maha-Déva) ve sféře Sani čili Saturnu. Vertikální osa je severojižní osou světa⁶, která jde od vrcholku hory Merú (severní pól, zimní slunovrat čili Kozoroh, dům Saturnu) do hloubi *Propasti Velkých Vod* (jižní pól, letní slunovrat neboli Rak, dům Měsíce). Vodorovná přímka, představuje hladinu *Oceánu Velkých Vod* (rezervoár možností čili pasivitu vesmíru); Merú se odráží v tomto oceánu, z jehož středu se zvedá⁷.

Trojúhelník Země (vzpřímený) zde představuje aktivní prvek (Slovo) a trojúhelník Vody (obrácený) prvek pasivní (Mariah neboli Maya); oba trojúhelníky dohromady jsou znakem Stvoření (senár); pasivní trojúhelník je odrazem trojúhelníku aktivního, což vyjadřuje zákon analogie, jak jej formuloval Hermes: to, co je nahoře, je jako to, co je dole, ale v obráceném smyslu⁸.

Dvě osy obrazce tvoří kříž, jenž rotací kolem svého středu tvoří kruh; rotací ve všech třech rovinách tvořících rovnoúhlý čtyřstěn vznikne koule (Vejsce Světa)⁹.

Otočíme-li obrazec o čtvrtinu kruhu v jeho rovině (přímý směr otáčení, tj. shora a doleva) získáme trojúhelníky Ohně a Vzduchu místo Vody (pasivní prvek); vidíme zde, že suché živly jsou aktivní a vlhké živly pasivní. Spojnice vrcholku těchto dvou nových trojúhelníků je poloměr hladiny Velkých Vod, jenž spojuje východ a západ. Spojuje obě rovnodennosti podobně jako k němu kolmá osa severojižní spojuje oba slunovraty. Ke správné orientaci na této horizontální přímce je nutné vědět, který její konec odpovídá západu a který východu. Jelikož její konce odpovídají rovnodennostem – jeden odpovídá jarní rovnodennosti (Skopec, dům Marsu) a druhý podzimní (Váhy, dům Venuše), vidíme, že k tomu musíme zvolit počátek na horizontální kružnici (kolmě k rovině obrazce, na niž se promítá právě horizontálním průměrem), která jest diametrálním a horizontálním řezem *Vejscem Světa*, jehož *Velké Vody* zaujímají jeho spodní polovinu. To tedy znamená, že musíme určit období, kdy má rok začínat, a podle toho se vyřeší problém orientace.

Spojíme-li po dvou ostatní protilehlé vrcholy těchto čtyř trojúhelníků, vzniknou další dva kříže, jež jsou zvláštními mezilehlými pozicemi kříže prvního, kdyby se otáčel kolem svého středu v rovině obrazce. Vidíme ostatně, že při takové rotaci se může kterýkoliv vrchol nacházet ve kterékoli pozici; zaujímá je postupně všechny a takto projde celým zvěrokruhem; jeho pozice bude rovněž záviset na konkrétním východisku toho roku, umístíme-li počátek nahoru.

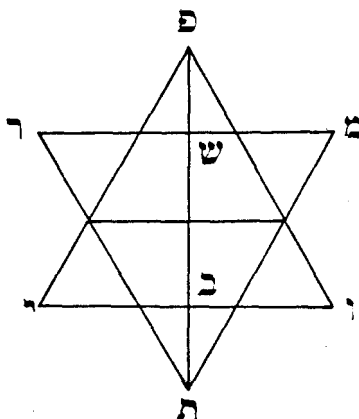
Jsou-li třeba trojúhelníky Ohně a Vzduchu v pozici dvou základních trojúhelníků – Ohňový vzpřímen a Vzdušný obrácen, což odpovídá rotaci o čtvrtinu kruhu, pak je začátek roku o jarní rovnodennosti (15. stupeň Skopce), místo aby byl o zimním slunovratu (15. stupeň Kozorooha) jako na původním obrazci. V takovém případě bude hora Merú symbolicky nahrazena ohnivým sloupem, podpírajícím svět, a pohár Vody, aby mohl nadále symbolizovat pasivní princip, mění se v symbol Vzdušný, jak vidíme v korespondencích tarotu¹⁰.

Tento posun počátku roku se všemi důsledky charakterizuje změnu, kterou přinesl výklad Tradice (posvátných knih)¹¹ na počátku Kali-Jugy¹² (role Křišny).

Modifikace, která posunula počátek roku do jarní rovnodennosti (místo pravidelného začátku o zimním slunovratu) dává zrod přírodním náboženstvím (Ionů, Féniciánů) a atomistickým filosofům (Demokritos). Tradice takto změněné se stávají lunárními, ženskými, kdežto tradice založené na původní archeometrii jsou solární, mužské.

Trojúhelník Země Principu je trojúhelníkem Slova. Jeho jednotlivé vrcholy (úhly) přitom patří: první (♁) (levý) *Nebeské Panně*¹³, druhý (♁), tj. horní, samotnému Slovu a jeho projevům a třetí (♁) (vpravo) *Duchu Svatému*. Barvy odpovídající těmto třem úhlům se obdobně natahují: modrá k *Panně*, žlutá ke *Slovu* a červená k *Duchu Svatému*. Bílá uprostřed je pak barvou *Otce*, tj. samotného *Principu* a žlutá je barvou jeho prvního projevu. Trojnost tvořená těmito třemi úhly se odráží v jiné trojnosti (Trojice Maya), tvořené *Trojúhelníkem Velkých Vod*. Tato druhá trojnost označuje potom ilusí (odraz, demiurgické neboli mimoprincipiální stvoření), jež musí člověk v sobě zničit, aby mohl obývat *Zemi Živoucích* (protilehlý trojúhelník), která je místem Pravdy (Sátja-Loka) a Vědění (Džnána, γωσς), jež rozpouští veškerou ilusí (formu, vnější svět).

Prvním písmenem *Země Živoucích* je ם, královna solárních a archeometrických písem; jejím odrazem v *Trojúhelníku Velkých Vod* je ם, královna abecedních systémů lunarizovaných, a proto již ne archeometrických. Odrazem ם je ם; konečně zodiakálnímu kozorohovému písmenu ם, které leží na vrcholu *Země Živoucích*, odpovídá zodiakální rakové písmeno ם, jež leží na spodku *Velkých Vod*. Planetární písmena ם a ם patří k Saturnu, ם a ם k Měsíci.

Písmena Trojúhelníku *Země Živoucích* tvoří jména *Slova* a jeho přímých projevů (emanací nikoli reflexí): I Ph O (či Fo-Hi) a I Š O čili O Š I (Išwa-Ra, Ježíš-král a Oši-Ri čili Osiris). Písmena *Trojúhelníku Velkých Vod* tvoří jméno *Mariah* (MaRiaH) (nebo *Maya* – písmeno R často ze sanskrtských kořenů mizí či naopak se zase objevuje), projevení *Panny Nebeské* v oblasti pozemské embryogenie a *Slova*, které je jejím prostřednictvím projeveno (reflexe Principu v lůně *Velkých Vod*), a které působí jako *Stvořitel* (BRaHMa). Čteme-li jméno MaRiaH obráceným směrem, vznikne HeRMes (Psychopompe), průvodce duší stoupajících vzhůru a klesajících dolů.

Než však se pustíme do podrobnějšího rozboru těchto jmen a všech dalších, která lze získat kombinacemi těchto písmen, musíme nejprve poskytnout pár povšechných informací o písmu watan.

Již dříve jsme uvedli, že písmo watan, jako každá solární a tedy pravidelná abeceda, obsahuje dvacet dvě písmena, která se dělí na tři základní, odpovídající třem božským principům, sedm dvojitých, odpovídajících sedmi planetám, a konečně dvanáct jednoduchých, odpovídajících dvanácti znamením zvířetníku; důvody tohoto rozdělení budeme studovat dále.

Na tabulce již dříve uvedené najdeme korespondence různých písmen podle archeometru – je však důležité povšimnout si, co o hebrejském písmu uvádí Sefer Jecirá. Vzhledem k tomu, že staré písmo se ztratilo v době pádu Babylonu, použil Ezdráš k rekonstrukci textu Thory chaldejského písma, či přesněji asyrského, tedy tzv. hebrejské čtvercové písmo, užívané dodnes¹⁴. Nové písmo mělo dvacet dva písmen jako staré, ale korespondence se pozměnily v to, co nalézáme v Sefer Jecirá.

Korespondence podle archeometru jsou následovně¹⁵:

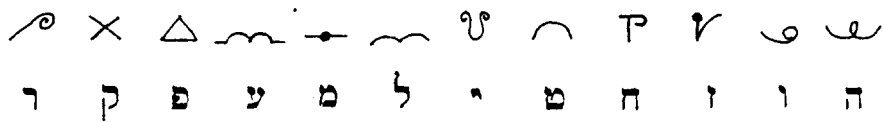
PÍSMENA ZÁKLADNÍ

III	II	I
~	..	-
ת	ם	א

PÍSMENA PLANETÁRNÍ

♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎
ש	ז	ח	ט	י	כ	ל
♏	♐	♑	♒	♓	♈	♉

PÍSMENA ZODIAKÁLNÍ

Jedná se o tyto modifikace: V Sefer Jecirá je místo písmene מ písmeno נ a místo ת je tam ש, takže slovo tvořené základními písmeny tam je אמש (Emeš)¹⁶ místo אמת (Asoth) dle archeometru; také došlo k prohození písmen כ a ר, פ a צ. Planetárním písmenům v abecedním pořádku odpovídají planety v pořadí astrologickém (počínaje Saturnem), což zcela mění korespondence, ačkoliv ze sedmi nových planetárních jsou čtyři staré¹⁷. Sedm prvních zodiakálních písmen se nemění, dále však je נ navraceno do svého abecedního pořadí, což odpovídá Štíru (jemuž dříve odpovídalo מ), a to posunuje všechna následující zodiakální písmena o jedno místo. Nové korespondence jsou tedy takto:

ZÁKLADNÍ PÍSMENA

III	II	I
ש	מ	א

PLANETÁRNÍ PÍSMENA

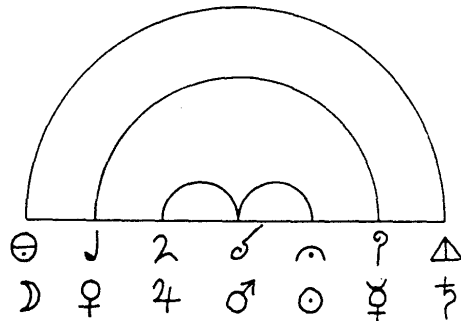
ת	ר	פ	כ	ד	ג	ב
♄	♀	♀	♁	♂	♃	♅

ZODIAKÁLNÍ PÍSMENA

ק	צ	ע	ם	נ	ל	י	ט	ח	ז	ו	ה
♁	♃	♅	♁	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏

Tyto korespondence nacházíme v Sefer Jecirá.

K tomu je ještě třeba připojit poznámku o pořadí planetárních písmen abecedy watan.

Vidíme, že Saturn stojí na posledním místě; tři další planety – Jupiter, Mars a Slunce jsou umístěny v souhlase se svým astrologickým pořadím, Venuše a Merkur odpovídají druhému a předposlednímu písmenu a konečně Měsíc je na prvním místě, takže na jednom a druhém konci série planetárních písmen stojí Saturn a Měsíc, krajní planety.

Abecední pořadí zodiakálních písmen odpovídá přirozenému pořadí zvířetníkových znamení, k nimž se vztahují.

Sečteme-li numerické hodnoty písmen základních dle archeometru (A=1, S=60, Th=400), dostaneme 461, čili DVA (číslice jsou opět nahrazeny odpovídajícími písmeny), v sanskrtu Déva – božství; 4+6+1=11, což je číslo Síly¹⁸. Součet numerických hodnot planetárních písmen (ב=2, ג=3, ד=4, כ=20, נ=50, צ=90, ש=300) je 469, neboli DVT (דוט), v sanskrtu Dévata – božstvo; 4+6+9=19; 1+9 = 10 = י, princip. Stejně tak součet numerických hodnot písmen zodiakálních (ה=5, ו=6, ז=7, ח=8, ט=9, י=10, ל=30, מ=40, ע=70, פ=80, ק=100, ר=200) dává 565 čili הוה (ÉVÉ), absolutní Život, univerzální Život, ekvivalent sanskrtského Živa¹⁹. Souhrn planetárních a zodiakálních písmen dává יהוה, takže všechny jsou tímto obsaženy v Tetragramu²⁰. Součet hodnot všech 22 písmen je 461+469+565 = 1495 neboli ADTE, v sanskrtu Adití²¹,

neviditelný život; a také $1+4+9+5 = 19$; $1+9 = 10$, neboť celá abeceda je potencionálně obsažena v א (principu)²².

Z předchozího vyplývá, že mateřská neboli základní písmena odpovídají ideji Božství, planetární písmena ideji Principu (zvláště aktivního) a konečně zodiakální písmena odpovídají ideji životního prostředí, v němž princip působí.

Povšimněme si, že z 22 písmen abecedy watan jich v archeometru figuruje pouze 19²³ – 12 zodiakálních neboli jednoduchých a 7 planetárních čili dvojitých²⁴ – chybí právě 3 mateřská neboli základní písmena:

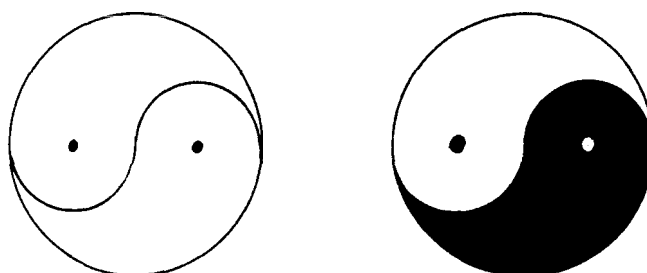
— (א A), •• (ס S), a ∞ (ת Th). Jejich formaci se budeme věnovat dále.

Rozdělíme-li kruhový obrazec Archeometru podle vodorovného diametru tak, aby byl rozdělen na dva polokruhy, a pak spodní polokruh odklopíme kolem tečny na pravém konci vodorovného diametru (která je rovnoběžná s vertikální osou celku), aby pak zaujímal postavení k původnímu symetrické²⁵, získáme syntetickou figuru, která obsahuje všechna tři základní písmena: — (א) •• (ס) ∞ (ת). A je tvořeno horizontálním diametrem, S centrálními body a Th posunutým obvodem kružnice. Dohromady vzniká slovo ASoTh, o kterém jsme již psali.

Písmeno A představuje jednotu, S dvojnost a Th mnohost. Ve světě relativizovaném, vztaženém k člověku odpovídá jednotu duchu, mnohost hmotě a mezilehlým čili ekvilibrujícím prvkem je život; toto slovo o třech písmenech lze tedy chápat jakožto označující vesmír o třech rovinách: duchovní²⁶, astrální²⁷ a materiální²⁸.

Z obecnějšího a zároveň metafyzičtějšího hlediska lze říci, že první člen odpovídá božskému principu trvajícím v sobě a sebou nezávisle na všech svých projevech a působení, druhý člen představuje působení principu na vesmírnou pasivitu (ženský princip), což dává zrod veškerým projevům (manifestacím bytí); Vesmírná (univerzální) pasivita obsahuje všechny možnosti²⁹ a představuje ji třetí člen. V aplikaci na lidskou bytost je prvním členem duchovní princip Jáství (Áthman), druhým je projevovaná bytost (Živáthmán); konečně třetím je prostředí, v němž k oněm projevům bytosti dochází neboli soubor cyklů či stádií, jimiž ryto projevy procházejí při svém vývoji. Prvou dvojici písmen אס (AS) tedy lze chápat jako bytost nezávisle na jejím prostředí, kdežto celé slovo אסת (ASoTh) označuje bytost vyvíjející se ve svém prostředí.

Hieroglyfický symbol slova ASoTh lze vyjádřit takto:

S tímto symbolem se setkáváme až v Číně³⁰, což opět ukazuje, jak všechny tradice, dokonce i ty, které zdánlivě jsou si zcela nepodobné, pocházejí z téhož pramene.

Je to obraz *Vejce Světa* vycházejícího z chaosu, což se v Genesi popisuje jako oddělení dne od noci, světla od tmy. Toto rozdělení je ostatně prováděno pouze v principu, neboť tento symbol je binárně pojímán jen proto, aby svět byl pochopitelný. Pojem Vejce Světa (Bráhmanda), jenž stojí na počátku každé kosmogonie, si lze představit analogií se stavbou buňky kteréhokoliv živého organismu, zvířete či rostliny. Buňka má tři hlavní části: jádro, protoplasmu a obal. Již z toho je zřejmé, že analogii lze vést mezi jádrem a א, protoplasmou a ••, obalem a ∞, protože jednotu je vždy to centrální, vnitřnější, kdežto mnohost je vnější podoba. Navíc jádro (kondensace je dána vyšší lomivostí) obsahuje určité množství chromosomů, jež jsou základním elementem vláken jádra, které se rozděluje kyryokinesou (procesem buněčného dělení); v protoplasmě jsou poblíž jádra dvě řídicí oblasti zvané centrosomy, které zde přesně odpovídají dvěma bodům písmene ••; tyto body jsou silovými centry neboli póly buňky, analogickými dvěma ohniskům elipsy. Hrají důležitou roli při buněčném dělení a proto byly nazvány „řídicí sféra“³¹.

Tytéž prvky nalezneme nutně i ve světě, a zvláště v planetární soustavě, která je jakousi buňkou vesmíru; jádro je nutně spatřovat v souboru planet, protoplasmu tvoří meziplanetární Éther a membránu zodiakální obal. Působením dvou silových center, která odpovídají dvěma řídicím oblastem – jedno je viditelné a druhé neviditelné (případně je můžeme symbolicky nazvat bílé slunce a černé slunce) – se původně homogenní Éther אסת, neviditelný a beztvářý, který dosud existuje pouze potencionálně, jako čistá možnost, diferencuje a organizuje v siločárách, jež jsou teoreticky koncentrickými elipsami s ohnisky v obou centrosomech. Tato diferenciací, která je zároveň kondensací, vytváří fyzickou hmotu ve čtyřech skupenstvích: záření, kapalina,

plyn, pevný stav, což je totéž jako čtyři živly (Oheň, Voda, Vzduch, Země); samotný Éther, Akaša u Indů je pátým živlem, kvintesencí alchymistů³². Z takto vzniklé fyzické hmoty se tvoří planety a jejich oběžnice, jež jsou tím, čím chromozómy buňce, ovšem s tím rozdílem, že nejsou spojeny jako v buňce, nýbrž odděleny. Analogicky lze tedy říci, že jejich soubor tvoří jádro Sluneční soustavy.

Éther neboli kvintesence je tedy prvotním praživlem, jednotnou nediferencovanou látkou a ostatní čtyři živly jsou jeho modifikacemi, které se z něho vytvořily kondensací v různém stupni³³. Nesmíme však Éther (a tím spíše ne živel Vzduch) zaměňovat s tím, co alchymisté nazývají Asoth, neboť zatímco Éther je jen plastickým principem hmotného světa, Asoth je duchovním principem astrálních sil, jež se souborně nazývají Astaroth³⁴.

Je samozřejmé, že tyto úvahy o stavbě planetární soustavy jsou zcela teoretické a schematické; skutečný proces jejího utváření se musí lišit v každém zvláštním případě, vždy však se tam setkáme s týmiž analogiemi, neboť mnohost hmotných projevů vyplývá z jediného principu.

V tomto bodě již omezíme poznámky, beztak již dosti dlouhé, o slově ASoTh a jeho významech. Dále budeme studovat symboliku různých planetárních a zodiakálních písmen abecedy watan, předtím však ještě pár obecných úvah, které se vztahují podobně jako vše předcházející k archeometru jako celku.

Probereme nyní archeometr z hlediska dělení roku.

Oba kruhy na obvodu mají 360 stupňů a dělí se podobně jako zvěrokruh. Oba začínají na prvním stupni Kozoroha, vnitřnější kruh však je značen zprava doleva vzhledem k středu obrazce (přirozený směr otáčení – zde označuje pořadí, v němž Slunce prochází znamenými zvěrokruhu), kdežto vnější kruh (ten, který se nachází na samém obvodu obrazce), je označen obráceně, tj. zleva doprava. Takže od 1. stupně Kozoroha, který je nulou pro obě dělení (a zároveň i stupněm 360, neboť počátek je i koncem), vede vnitřní dělení doleva, vnější doprava. Vzhledem k tomuto protikladnému uspořádání je součet čísel v témže bodě vždy roven 360, střední hodnota u obou kruhů je v čísle 180 a to je v prvním stupni Raka.³⁵

Není zcela přesně řečeno, že výchozí a konečný bod jsou totožné, neboť ve skutečnosti není cyklus nikdy uzavřen. Kruh je spíše závitem jakési šroubovice promítnuté na válec tak, aby oba konce závitů ležely na téže základně válce. Oba body tedy ve skutečnosti nejsou umístěny v téže rovině, totožné jsou pouze jejich projekce na rovinu základny válce, a projekce všech odpovídajících bodů jednotlivých závitů šroubovice (spirály)³⁶. Obrazec archeometru může být takto považován za projekci jednoho cyklu (případně následných cyklů položených přes sebe) do roviny základny jinak neurčené. Kdybychom šroubovici naopak promítli do roviny kolmé na rovinu základny, to jest rovnoběžné s osou a pláštěm válce, budou naopak výchozí a konečný bod cyklu v různých bodech. Odlišné budou i případně rozvinuté kružnice.

S touto výhradou, že cyklus není nikdy uzavřen, můžeme rok považovat za kruh, jehož délka je určena dobou potřebnou k průchodu Slunce ekliptikou; slovo *annus* ostatně označovalo původně kruh, či cyklus – tento význam zůstal uchován v diminutivu *annulus* (kroužek – annenau). Slovo *annus* označovalo původně jakýsi časový cyklus, pak se však jeho význam omezil na určitý cyklus: ten, který Francouzi dodnes nazývají *année* (rok).

Číslo 360 se vztahuje k délce roku: u Egyptanů se rok skládal ze 12 měsíců po 30 dnech plus 5 dní doplňkových (Řekové vyzývali tyto doplňkové dny „epagomenní“)³⁷. Fyzický rok na Zemi trvá 365 a 1/4 dne přibližně³⁸. Epagomenní dny se dnes neakumulují na konci roku, nýbrž jsou distribuovány k některým měsícům, takže jejich délka je nestejná. Všimněte si, že 365 je také celkové množství Eonů neboli emanací podle Basilida. Číslo je dáno numerickou hodnotou slova Αβραξας neboli Αβρασαξ, a nachází se na celé řadě gnostických obrazů³⁹:

$$A = 1 \quad B = 2 \quad P = 100 \quad A = 1 \quad \Sigma = 200 \quad A = 1 \quad \Xi = 60$$

Vyjádríme-li nyní toto číslo 365 v hebrejských písmenech, získáme:

$$300 = \text{ש} \quad 60 = \text{מ} \quad 5 = \text{ה}$$

Písmeno **ש** představuje ohnivý princip **שן**. **מ** svým kruhovým tvarem představuje hada, který se zakousl do vlastního ocasu, řeckého Urobora (Οὐροβορος), který byl u Egyptanů obecným symbolem časového cyklu (obecně), a zvláště pak onoho cyklu, který obsahuje všechny ostatní, a který označuje dobu trvání světa. Tento cyklus, v sanskrtu nazývaný Kalpa, bývá považován za dobu neurčitou, zároveň však existují periody omezené a jejich části (Manvantary a Maha-jugy), ke kterým se vrátíme později. Spojení obou písmen **ש** a **מ** tedy znamená Oheň–Had, a to je zároveň význam sanskrtského slova Kundalini, což je jedno z jmen astrálního hada⁴⁰. Přítomnost písmene **ה**, symbolu života, ukazuje, že astrální had je vitálním principem světa.

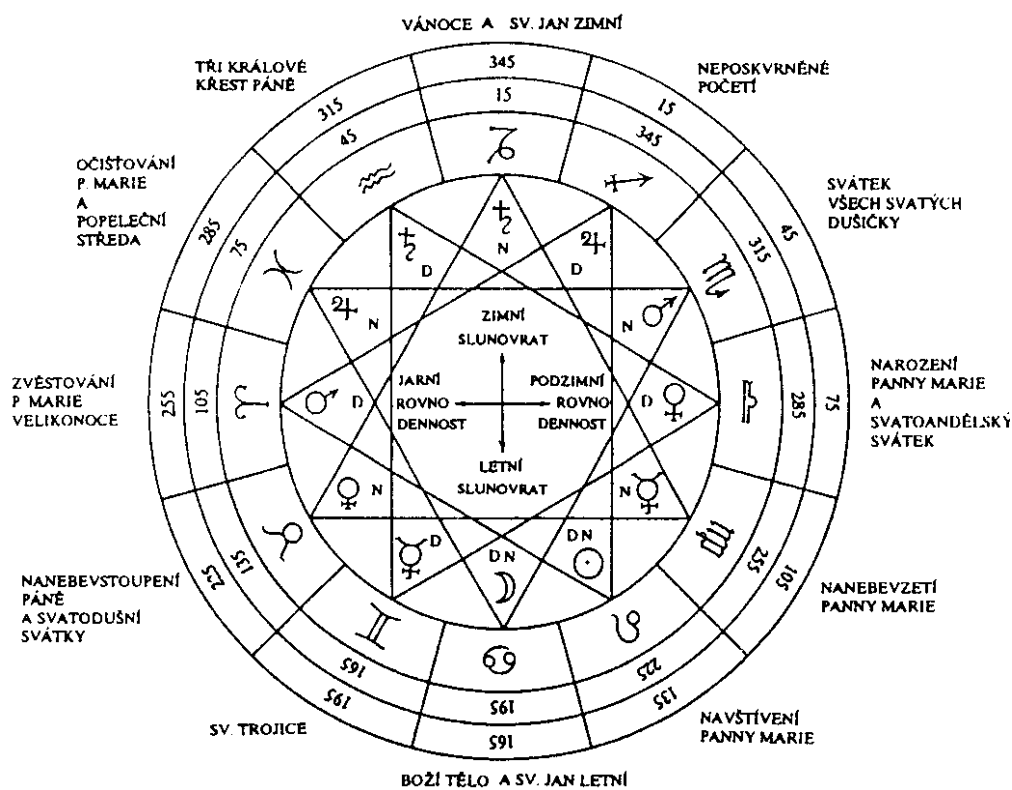
Jest to *Anima mundi*, *Asoth* alchymistů⁴¹; slovo **הוה** (EVE), které znamená univerzální Život, označovalo rovněž v egyptském jazyce hada.

Odečteme-li od čísla 365 číslo 10, tj. **י** dostaneme 355, což se v hebrejštině vyjadřuje následujícími písmeny:

$$\text{ש} = 300 \quad \text{נ} = 50 \quad \text{ה} = 5$$

Tato tři písmena tvoří slovo **שנה** (Šanah), což v hebrejštině znamená rok – a normální hebrejský rok skutečně trvá 355 dní⁴². Přemístíme-li písmeno **ש** ze začátku slova na konec, a nahradíme-li písmeno **ה** písmenem **ה**, jež představuje elementární (? živlový?: élémentaire) život **הוה**, hmotnou existenci, která je vystavena práci a úsilí⁴³, dostaneme slovo **נחש** (Nahaš), to jest jméno hada z Genese.

Vraťme se k dělení roku. Viděli jsme, že čtyřem trojúhelníkům odpovídají trojice zvěrokruhových znamení. Každé znamení zabírá na kružnici interval 30 stupňů, tj. 30 dnů slunečního roku⁴⁴. Čtyři ramena kříže v centru odpovídají slunovratům a rovnodennostem a velké liturgické svátky jsou ve dvanácti znameních zvěrokruhu rozmístěny následovně:

Trojúhelníku Země, jehož vrchol je v zimním slunovratu, odpovídají:

- 1/ Kozoroh a (–)Saturn – Vánoce a sv. Jan zimní
- 2/ Býk a (–)Venuše – Nanebevstoupení Páně a svátky Svatodušní
- 3/ Panna a (–)Merkur – Nanebevzetí Panny Marie

Trojúhelníku Vody s vrcholem v letním slunovratu odpovídají:

- 1/ Rak a Měsíc – Boží tělo a sv. Jan letní
- 2/ Štír a (–)Mars – Svátek Všech svatých a Dušičky
- 3/ Ryby a (–)Jupiter – Očišťování P. Marie a Popeleční Středa

Trojúhelníku Ohně s vrcholem v jarní rovnodennosti odpovídají:

- 1/ Skopec a (+)Mars – Zvěstování P. Marie, Velikonoce
- 2/ Lev a Slunce – Navštívení P. Marie
- 3/ Střelec a (+)Jupiter – Neposkvrněné Početí

Trojúhelníku Vzduchu s vrcholem v podzimní rovnodennosti odpovídají:

1/ Váhy a (+)Venuše – Narození P. Marie a Svatoandělský svátek

2/ Vodnář a (+)Saturn – Tři králové a Křest Páně

3/ Blíženci a (+)Merkur – Trojice Boží

Pro větší jednoduchost jsme svátkům ponechali jejich název v katolické liturgii; je však třeba mít na paměti, že jejich původ sahá do doby mnohem vzdálenější a že je nacházíme pod různými názvy, ale se stejnou symbolikou prakticky u všech národů⁴⁵.

V dalším výkladu uvedeme význam každého z těchto svátků a jeho vztah k odpovídajícímu znamení zvěrokruhu; zatím se omezíme jenom na upozornění, že v obou slunovratech je svátek sv. Jana – zimní a letní⁴⁶. Svátý Jan zde nahrazuje latinské Janus, jehož dvě tváře představovaly dvě poloviny roku, které on otevíral a zavíral svými dvěma klíči⁴⁷. Tyto klíče, položeny přes sebe do tvaru kříže, tvoří obrazec podobný svastice, znak indického Gánéši, jehož jméno musíme rovněž přirovnat k jménu Janus, a jehož symbolika, kterou budeme studovat dále, se také vztahuje k roku.

Dvě ramena svastiky představují z astronomického hlediska osu slunovratovou a rovnodennostní – pohybuje-li se kolem svého středu ve směru naznačeném na konci ramen, obsáhne kříž celý rok.

Rok začíná o zimním slunovratu, jenž odpovídá severu, polovina roku je o letním slunovratu, což odpovídá jihu. Jarní rovnodennost pak musí odpovídat východu a podzimní západu⁴⁸. V obrazci archeometru se tedy východ nachází vlevo od osy sever–jih a západ vpravo, což je obráceně než jak jsme zvyklí. Je však třeba si uvědomit, že ta část zvěrokruhu, která odpovídá v roce severu, se nachází jižně od rovníku, a naopak část odpovídající jihu se nachází od rovníku severně, což převrací všechny korespondence k zemskému globu.

Již dříve jsme uvedli korespondence zodiakálních a planetárních písmen; na vrcholku, to jest v zimním slunovratu, počátku roku, nachází se zodiakální písmeno Kozoroha (Ph) a planetární Saturnu (Š); prvé z nich je z jména Slova (IPhO) a druhé jména Ježíše (IŠO); součet numerických hodnot obou písmen je 380 ($\text{P} = 80$, $\text{W} = 300$).

Od dávného starověku byl velmi užíván 19-tiletý cyklus, Chaldejci nazývaný Saros; tento cyklus, jak bylo již dříve uvedeno, odpovídá 19 písmenům (12 zodiakálních a 7 planetárních), užívaných i v Archeometru. 19 let o 365 a 1/4 dnech dává celkem 6939 a 3/4 dne, přičemž 14 harmonických let o 360 dnech plus 5 roků o 380 dnech (tvořících periodu Saros) dává:

$$\begin{array}{r} 360 \times 14 = 5.040 \\ 380 \times 5 = 1.900 \\ \hline 19 \text{ let } 6940 \text{ dní} \end{array}$$

Patriarchální Akademická a Antediluvialní Univerzita, u které až musíme hledat původ Archeometru, tedy dokonale znala délku roku 365 a čtvrt dne. Lehký rozdíl mezi 6939 a 3/4 a 6940 dny poukazuje na zkracování slunečního roku⁴⁹; a zároveň umožňuje astronomům určit délku antediluvialního roku⁵⁰. Jeho délka by podle výše uvedených dat měla činit $6940/19 = 365,26315$ dne neboli 365 dní, 6 hodin, 18 minut a 56 sekund; délka současného siderálního roku činí 365 dní, 6 hodin, 9 minut a 11 sekund; náš rok je tedy kratší o 9 minut a 45 sekund.

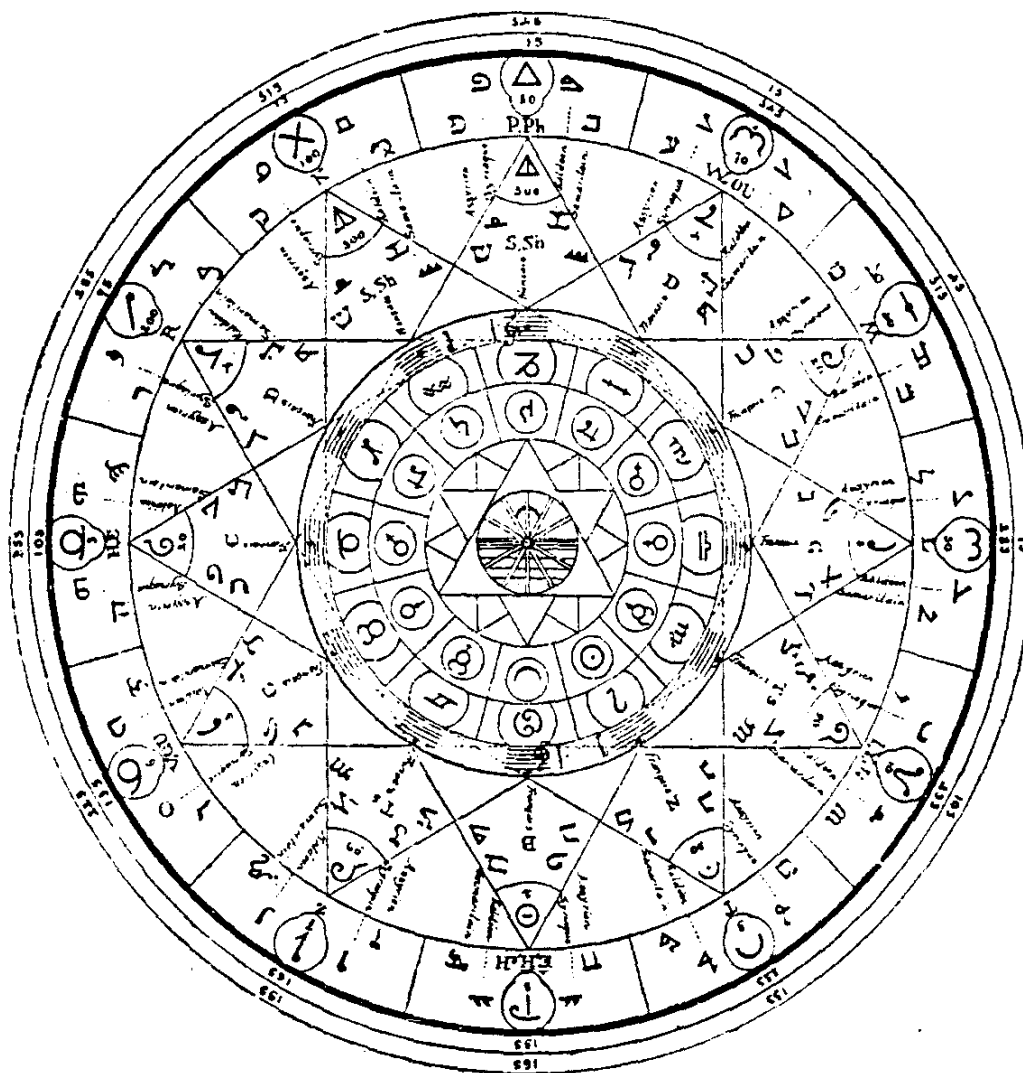
Na druhé straně vynásobíme-li 80×300 , získáme číslo 24.000, harmonický cyklus, Velký Rok všech starověkých asijských univerzit, tento cyklus se vztahuje k předcházení rovnodenností, to jest k době, kterou zemská osa potřebuje, aby opsala ve směru od východu k západu kužel, který se na oblohu promítá jako kruh, jehož geometrickým pólem je pól ekliptiky a poloměrem úhel $23^\circ 27'$. Po tuto periodu se postupně všechny hvězdy ležící na tomto malém kroužku střídají v roli Polárky⁵¹. Jako doba trvání Velkého Roku se udávala i jiná čísla, např. Van starověkých tatarských mudrců je $180 \times 12 \times 12 = 25.920$. Je to jedno z čísel udávaných i v dnešní době; další čísla jsou 25.765 a 26.000⁵².

V Archeometru rok začíná o vánocích a o zimním slunovratu, planety jsou umístěny v 15. stupni svých denních a nočních domů; každý z 12 domů odpovídá prostoru jednoho zvířetnickového znamení čili úhlu 30 stupňů. Na březem (znamení Skopce), jarní rovnodennost, byl počátek roku posunut až později, když Krišna převrátil veškerou původní archeometrii⁵³, aby ukončil anarchii, která tehdy zmítala světovou říší praotců (rozpolcení Iršu a počátek Kali-Jugy). Z oné doby pochází i Trimurti bráhmanů ve své dnešní podobě⁵⁴. Krišna uspokojil naturalisty, když zaměnil trojnost Principu, trojnost Slova IPhO, trojnost Ježíše–Krále IŠWaRa za druhý trojúhelník MaRiaH, čtený i planetárním (lunárním) písmenem B: BRaHMa⁵⁵, zatímco z IŠWa vzniklo ŠIVA, proměňující, a čteno opačným směrem: VIŠnu, uchovávací vesmír⁵⁶.

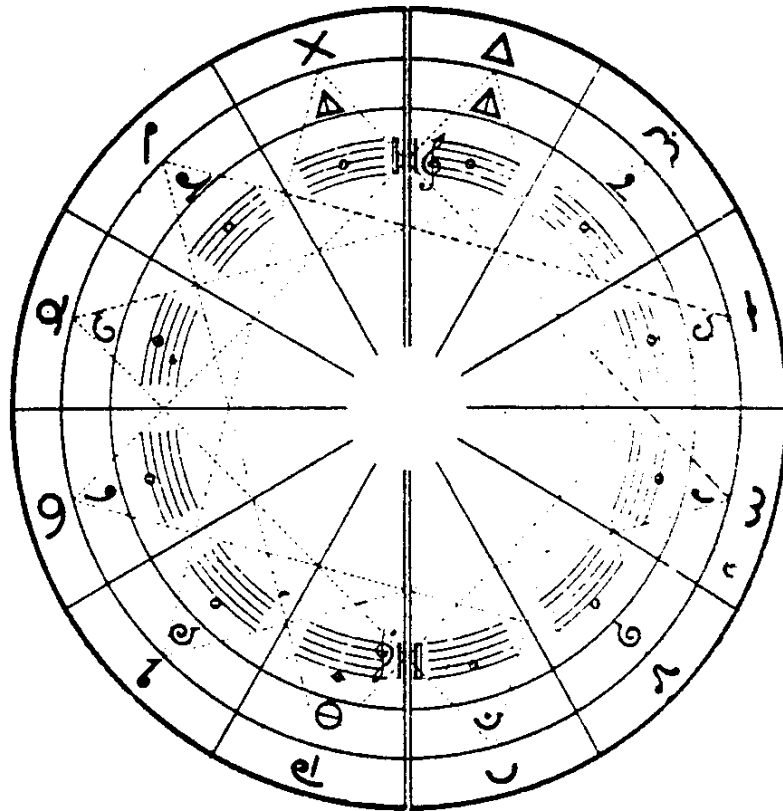

Nejstarší kalendář Řeků, který určitě přišel z Asie prostřednictvím Feničanů (po rozpolcení Iršu) situuje hlavní body oblohy do 15. stupně konstelací, jak se můžeme přesvědčit v Hipparchovi, Eudoxovi, Achillovi Tatiovi a četných dalších autorech. Zimní slunovrat se tam nachází v 15. stupni Kozorooha, letní slunovrat v 15. stupni Raka, jarní rovnodennost v 15. stupni Skopce a podzimní rovnodennost v 15. stupni Vah. U starověkých Švédů i Číňanů je počátek slunečního roku o zimním slunovratu; u Indů to odpovídá svátkům Krišny.

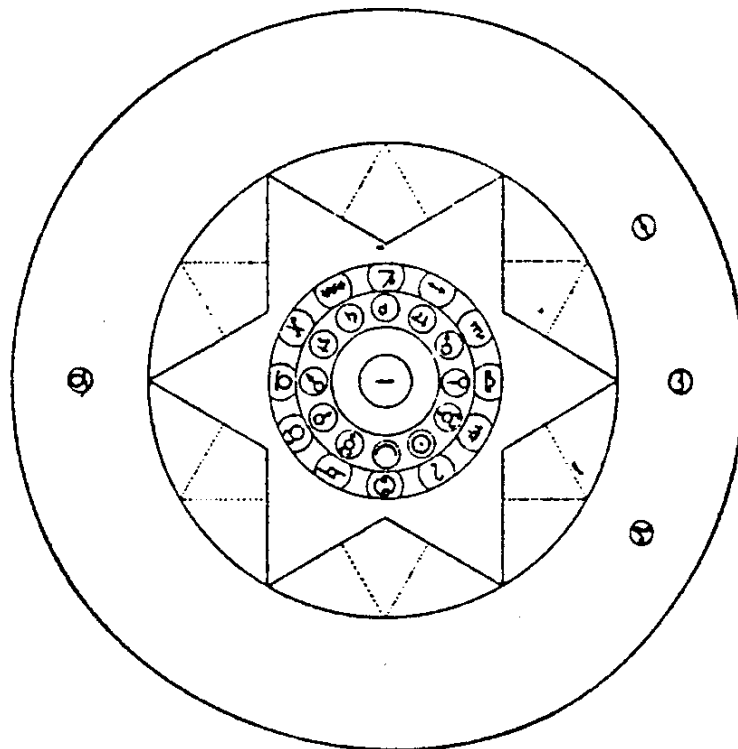
Slunce v 15. stupni Kozorooha však na počátku astronomického roku bylo v roce 1535 před našim letopočtem. Je nemyslitelné, aby Archeometr pocházel z této doby, kdy naopak veškerá věda a archeometrické údaje byly všude rozvráceny. Pokud tedy chceme zjistit, kdy tento nadlidský nástroj syntézy univerzálních organicit a harmonicit Slova stvořitelského byl zjeven lidem v celé jeho integritě, musíme otočit kolem Velkého Roku přinejmenším jednou, takže nám vychází podle toho, jak dlouhý Velký Rok bereme za základ, rok 25 353 před n. l., 27 118 před n. l., 27 273 event. 27 353. Archeometr tedy pochází z doby před 25 tisíci až 30 tisíci lety, čili z období atlantské civilizace, jak uvidíme později. Tyto údaje zhruba dokazují (a máme pro to ještě další důkazy), že Archeometr se vztahuje k tradici červené rasy – pro nás nejdůležitější, neboť k ní máme nejpřirozenější a nejpřímější vztah.

Obraz archeometru

Hudebně kosmologická růžice

Planetární a zodiakální růžice

Poznámky:

¹ V celém následujícím textu budeme se držet spíše tradice brahmánské než jiných, neboť činí výklad snadnější a pochopitelnější; upozorníme však i na konvergence jiných tradic.

² Podle obvyklé interpretace biblického textu znázorňují znamení zvěrokruhu a ostatní souhvězdí zvířata z archy. Thabah je Abeth (A y H lze vzájemně zaměňovat, jak uvidíme dále), to jest Alef-Beth-Thau, posvátná abeceda, odraz abecedy astrální, jejímiž písmeny je dvanáct znamení zvěrokruhu, sedm planet, které v nich mají svůj dům, a k tomu tři znaky jednoty, dvojnosti a mnohosti (tři základní písmena), takže celkem – dohromady – celá abeceda o dvaceti dvou písmenech. 22 se redukuje na 4 (2+2), takže všechna jména tvořená kombinací 22 písmen měla by být v zásadě obsažena v jednom posvátném jméně o čtyřech písmenech. (Slovo, které je ztraceno, kdyby Tradice měla být skryta).

³ Manú: Kosmická čili vesmírná inteligence, stvořitel všech bytostí, reflektovaný obraz emanujícího Slova. Ve svém cyklu je Manúem Pradžapati, *Bůh všech stvořených*. Tvoří bytosti k obrazu svému a je možné jej považovat za kolektivní Rozum bytostí epochy, která předchází tu, v níž on vládne. Manú je typem Člověka (Manava); ve své epoše vtiskne tvoření svůj zákon (Dharma, Thorah), takže je prvotním a univerzálním zákonodárcem.

V období Kali-Jugy, které je čtvrtým (železným) věkem, je Býk Dharma (Manúův zákon, Minotaurus čili Minóův Býk u Řeků, Méneův neboli Mnevisův Býk u Egyptanů, Mojžíšova Thorah u Hebrejců), presentován tak, že na zemi má už jen jednu nohu.

⁴ Manvantara: epocha jednoho Manúa. V jedné Kalpě (Brahmův den) je čtrnáct Manvanter, a v každé vládne jiný Manú. Prvý Manú v Kalpě, Adhi-Manú (Brahmův prvorozený), je totožný s Adam Kadmon, manifestací Slova (Brahma uvažován ve funkci stvořitelské). V nynější Kalpě je prvním Manúem Swajambhuva, slovo pochází z Swajambhu (*Ten, který trvá sám v sobě, sebou, Věčné Slovo*), po něm následovalo šest dalších Manúů: Swáročiša, Auttami, Támasa, Raiveta, Čakšuša a konečně Vajvaswata, syn Slunce, zvaný též Satjávata (v jeho roli uzávěru předchozí Manvantary, jež byla analogická s úlohou biblického Noema), je tedy sedmým Manúem v této Kalpě a vládne současné Manvantaře. V této Kalpě bude po něm následovat ještě sedm dalších Manúů, aby doplnili počet na čtrnáct. Budou se jmenovat Sarja-Savarni, Dakša-Savarni, Brahma-Savarni, Dharma-Savarni, Rudra-Savarni, Ručėja, Agni-Savarni (slovo „Savarni“ znamená: být podobný čemu, podílet se na podstatě čeho). Za názvem nějakého principu označuje bytost, která tento princip projevuje, neboť manifestace (projevení) principu má částečně povahu onoho principu a vychází ze samotné jeho podstaty.

⁵ Srov. Saint-Yves d'Alveydre, Notes sur la Tradition Cabalistique.

⁶ Zprvu se zdá, že ve zvěrokruhu nemůže být sever ani jih, jenž by protínal vesmírnou sféru velkým horizontálním kruhem (předpokládá se, že rovník je totožný s rovinou ekliptiky, což ve skutečné Sluneční soustavě, která se vždy předpokládá ve vztahu k Zemi, není pravda). Chceme-li však situovat počátek roku ve zvěrokruhu, nejprve musíme zvolit orientaci (osa východ–západ), o čemž bude řeč dále. Potom na horizontální rovinu spustíme kolmo, tj. vertikálně, velký kruh, jehož horizontální diametrem bude tato osa, takže přímkou slunovratová je totožná s vertikální osou, spojnicí vrcholu hory Merú s hlubinou Velkých Vod, což zároveň určuje počátek roku. Lze tedy říci, že ve zvěrokruhu je slunovratovou přímkou osa sever–jih. Celý obrazec je projekcí vesmíru jako celku do středního bodu hladiny Velkých Vod (jejího průsečíku s vertikální osou).

⁷ Merú se umísťuje na severní pól, kde je Slunce celý den nad obzorem a kde by dokonce vůbec neopustilo obzor, kdyby rovina ekliptiky byla totožná s rovinou rovníku (k tomu viz vědecké texty). Za současného stavu věci je Sluneční soustava pojímána ve vztahu k Zemi (a obě roviny nejsou totožné) a Slunce svou každodenní dráhu koná v té části ekliptiky, v níž se právě nachází, a která zabírá na nebeské sféře jeden stupeň; každodenní zdánlivý pohyb Slunce na nebeské kouli je tedy kruh rovnoběžný s rovníkem (kruh však není ve skutečnosti uzavřen). Pokud by se tento kruh nacházel nahoře (což je polovinu roku, kdy je Slunce severně od rovníku), Slunce by neustále svítilo po celou tu dobu na severní pól. V druhé polovině roku, kdy je Slunce jižně od rovníku, svítí naopak na jižní pól a na severním je tma.

⁸ Převrácený trojúhelník je symbolem ženského emblému – Jóni, kdežto vzpřímený trojúhelník je symbolem mužským analogickým s lingamem.

⁹ Ve Vejci Světa (Bráhmánda) se projevení, manifestace Bráhmý (Tvořícího Slova) jakožto Pradžapati (Bůh stvořených, identický s Adhi-Manúem), který je též nazýván Viráď, objevuje pod jménem Hiranja-Garbha (Zlatý zárodek), což je princip ohnivý zavinitý (igné infolué) – u Egyptanů projev (manifestace) Ptaha, u Řeků Héfaista.

¹⁰ V tarotu je pasivní princip představován číslem – odpovídá živlu Vzduch, a aktivní princip, představovaný holemi, odpovídá Zemi. Meč představuje sjednocení obou principů a odpovídá Ohni. Denár symbolizuje produkt tohoto sjednocení, odpovídá Vodě.

Genese, vznik čtyř živlů z prvotního Étheru však je zcela jiná: Vzduch vzniklý první diferenciací se polarizuje v Oheň (živl aktivní) a Vodu (živl pasivní). Působením Ohně na Vodu vzniká Země. Z toho je zřejmé, že korespondence se liší podle toho, jaké hledisko zaujmeme.

¹¹ Posvátné knihy jsou výrazem boží Moudrosti přizpůsobené lidskému chápání, a proto je Egyptané přičítali Thothovi či Hermovi. Nejsou však dílem jedinců, nýbrž kněžských středisek vědění (Universités sacerdotales), které jsou na Zemi imanentní manifestací Moudrosti. V určitých případech může být jejím orgánem jednotlivec (Mojžíš, Orfeus atd.), ten však při své roli zvěstovatele či upravovatele Tradice ztrácí svou individualitu, což je symbolizováno záměnou jeho jména profánního za jméno iniciační.

¹² Začátek Kali-Jugy je 36 let po smrti Krišnově. Obdobně 36 let po smrti Kristově (přesněji řečeno – Ježíšově – neboť Ježíš je považován a pozemský projev, manifestací principu Christos; smrt nemůže totiž postihnout princip, nýbrž jenom symbolickou individualitu, tj. manifestací onoho principu našemu chápání), tedy v roce 70, došlo k zničení Jeruzaléma Římány a započalo konečné rozptýlení Židů po světě, což odpovídá jejich období Kali-Jugy. Zde je nutno upozornit na jistou podobnost, ke které se ostatně dále ještě vrátíme, až budeme studovat postupné projevy Višnuovy a jejich vztahy.

¹³ Toto písmeno je femininní v písmu watan i v sanskrtu, zatímco v hebrejské abecedě je odpovídající písmeno naopak maskulinní.

¹⁴ Archeometr toto písmo ostatně označuje jako asyrské (viz obr.).

¹⁵ Tuto i následující tabulku je třeba číst zprava doleva. Byla takto uspořádána kvůli souvislostem s hebrejštinou, které jsou tam uvedeny (je známo, že v hebrejštině se čte zprava doleva).

¹⁶ Pouhou záměnou písmen MEM a SAMEK získáme slovo AMTh (Emeth), které v hebrejštině znamená „pravda“. Slovo AMŠ (Emeš) čteno zleva doprava se mění v „šema“ – jiná forma slova Šem ŠM – „jméno“, což označuje především ono Jméno par excellence, jež obsahuje všechna ostatní jména, to jest Tetragrammaton boží.

¹⁷ Jsou to čtyři první písmena podle abecedního pořádku: BETH, odpovídající Saturnu místo Měsici; GIMEL, jež odpovídá Jupiteru místo Venuši; DALETh, které odpovídá Marsu místo Jupiteru; KAF odpovídající Slunci místo Marsu. Z planet jediný Merkur zaujímá totéž místo v obou korespondencích.

¹⁸ Viz odpovídající karta tarotu; dále ostatně nalezneme určitá vysvětlení k této věci.

¹⁹ Ve franc. orig. JIVA.

²⁰ Je důležité si povšimnout, že soubor planetárních písmen, synteticky vyjádřených písmenem VAV, představuje pohyblivou část obrazce, která obíhá před částí fixní, tj. zvěrokruhem a který v tetragrammu odpovídá skupině písmen HE VAV HE. Zvěrokruh je fixní sám o sobě, mobilní však je vzhledem k nám, a to tím jak prochází rokem nebo jakýmkoliv jiným cyklem (např. rovníkennostní precesí). Z toho důvodu je třeba na celý obrazec nahlížet tak, jako že obíhá kolem svého středu.

²¹ Sanskrtská ženská koncovka i je ekvivalentní hebrejskému HE. Kromě toho, jak již bylo řečeno, písmeno J je v sanskrtu i v písmu watan femininní, stejně jako řecké písmeno Epsilon.

²² Hebrejské VAV představuje mužský neboli aktivní princip (Slovo). Odpovídající písmeno watanské také označuje princip, jenže v jeho ženské formě (Panna Nebeská). Na tento ženský princip je učiněna narážka ve slově B^oREŠIT, kterým začíná kniha Genese.

²³ Tomuto číslu odpovídá cyklus 19 let, užívaný od dávného starověku, Chaldejci nazývaný Saros; vrátíme se k němu ještě později.

²⁴ Na hlavním obrazci jsou jednoduchá čili zodiakální písmena a jejich korespondence s ostatními abecedami umístěny ve třetí zóně od vnějšího kruhu. Dvojitá čili planetární písmena v zóně čtvrté; vzhledem k tomu, že jejich počet je samozřejmě roven počtu planet, to jest sedmi, jsou ve dvanáctinách kruhu umístěny stejně jako planety, tj. podle jejich denních a nočních domů; pět z nich se tedy dvakrát opakuje.

²⁵ Ve skutečnosti není horizontální průměr na následujícím obrazci tentýž jako na hlavním obrazci, nýbrž je posunut o 15 stupňů, takže levý konec nového horizontálního průměru je totožný s počátkem znamení Skopce (příslušný konec starého průměru je totožný se středem tohoto znamení).

²⁶ Duchovní čili božská rovina je svět principů, jež v Archeometru odpovídá středu. Je to rovina čistého bytí neboli jednotnosti.

²⁷ Je to oblast kosmických sil, kterou by z tohoto hlediska bylo vhodnější nazvat vitální či energetickou rovinou. Název astrální rovina, pocházející od Paracelsa, však je častěji užíván, neboť tyto kosmické síly, uvažované ve fyzickém světě, a zvláště ve Sluneční soustavě, jsou silami astrálními. Symbol •• představuje polarizaci univerzální Síly, stejně jako číslo 11, které rovněž vyjadřuje vyrovnanou dvojnost, a odpovídá písmenu KAF, které je planetární a koresponduje s Marsem ve watanské abecedě. Toto písmeno je umístěno ve středu sedmera planetárních písmen; je počátečním písmenem sanskrtského jména Karttikéja (zvaného též Skanda), který je vůdcem nebeských vojsk, a také tímto písmenem začíná slovo Kama (touha), principiální aspekt univerzální Síly. Astrální rovina obsahuje sedm sfér planetárních, podle nichž jsou analogicky rozloženy kosmické síly – v obrazci Archeometru odpovídá tedy oblasti planet. Konečně je to rovina Slova neboli aktivního principu, jež potencionálně obsahuje všechny manifestace bytí a jehož polarizace (odrazem v hladině Velkých Vod) je v Zoharu zobrazena jako Makroprosop a Mikroprosop.

²⁸ Toto slovo označuje vše, co je potencionálně obsaženo v prvotním Étheru, to jest soubor všech materiálních možností, a to nejen přírodní, fyzický svět (v neobvyklejším smyslu slova), jenž je jen zvláštním případem určité materiální potenciality. Éther je kosmické prostředí (Akaša), na něž působí tvořící Slovo; v Archeometru toto prostředí odpovídá vnější zóně, to jest zodiakálnímu obalu. Ve Sluneční soustavě relativizované k Zemi, je třeba podobnost obrátit: principiální svět představují vyšší nebesa s planetárními sférami (obloha s pevnými hvězdami, primem mobile a coellum empyreum), a oblast hmotné realizace představuje sublunární svět, to jest samotná Země a její atmosféra; soubor sedmi planetárních sfér odpovídá astrální rovině neboli světu zprostředkujícímu (monde intermédiaire). To určuje souvislosti třech písmen A, S, Th v konkrétní aplikaci na Sluneční soustavu.

²⁹ Souhrn výslovných i nevýslovných možností, a to nikoli pouze materiálních, které jsou jen zvláštním případem možností výslovných.

³⁰ Symbol Jin–Jang; o jeho metafyzickém významu viz Matgioi La Voie Métaphysique, str. 129 a další. Zároveň je třeba připomenout, že obvykle se v symbolu Jin–Jang nahrazuje elipsa její hlavní kružnicí (tj. tou, jejímž průměrem je delší osa elipsy). Elipsu je ostatně možno chápat jako pravouhlou projekci této kružnice (na původní rovinu) rotované o určitý úhel kolem jejího horizontálního průměru, který se pak stává delší osou. Kratší osa pak je projekcí osy vertikální. Úhel svíraný rovinou kružnice v uvažované poloze s rovinou obrázku (jedna polokružnice se pak nachází nad touto rovinou a druhá pod ní), je určen poměrem mezi kratší a delší osou a tento poměr je roven kosinu tohoto úhlu. Určíme tento úhel pro případ, kdy ohniska elipsy jsou totožná s dvěma centrálními body jako na uvedené ilustraci. Vzdálenost ohnisek se tu rovná polovině delší osy, která je rovna dvojnásobku průměru vnějšího kruhu Archeometru; označíme-li poloměr této kružnice r, polovinu velké osy a, polovinu kratší osy b, poloviční vzdálenost ohnisek c, pak $a = 2r$, $c = a/2 = r$. Délka kratší osy je dána vzorcem: $b^2 = a^2 - c^2$, z něho po nahrazení a, c jejich hodnotami vyjádřenými ve funkci r, vznikne $b^2 = 4r^2 - r^2 = 3r^2$, odkud $b = r\sqrt{3}$ takže vztah obou os elipsy $b/a = \sqrt{3}/2$. Označíme-li dále hledaný úhel x, a je-li tento úhel obsažen mezi 0 a $\pi/2$ (neboť je samozřejmě, že se jedná o ostrý klín svíraný dvěma rovinami: hodnoty ležící mezi $\pi/2$ a π odpovídající klínu tupějšímú při

delší rotaci by odpovídaly polohám elipsy symetrickým k předchozím podle horizontálního průměru) bude úhel x určen podmínkou $\cos x = \sqrt{3}/2$.

³¹ Nebudeme se zde zabývat podrobnostmi – obsáhlejší výklad lze najít v kterékoli fyziologii.

³² Quinta essentia: pátá esence; Ether je prvním i posledním z živlů, neboť obsahuje čtyři ostatní, které z něho vznikají diferenciací, a na konec se do něho vstřebávají, aby se navrátily do stavu neprojevení neboli prvotní nerozlišenosti.

³³ Přestože nejjemnějším skupenstvím hmoty je záření, odpovídající živlu Oheň, uvažuje se obvykle nejprve o Vzduchu, živlu neutrálním či ekvilibrovaném, jehož polarizací vzniká Oheň – živel aktivní čili mužský (odpovídá Síře alchymistů), a Voda – živel pasivní čili ženský (u alchymistů odpovídá soli, jež oživena Asothem, stává se Kamenem mudrců). Ve slově ALEF MEM ŠIN (složeném ze základních písmen hebrejské abecedy podle Sefer Jecirá, jak bylo uvedeno výše), představuje písmeno ALEF rovnovážný princip, který obsahuje a sjednocuje ostatní dva živly. Vodu MAIM – pasivní živel představovaný ženským písmenem MEM; a Oheň EŠ – aktivní živel představovaný mužským písmenem ŠIN; jejich výslednice, která by doplnila čtverost, není vyjádřena.

³⁴ Astaroth (píše se též Ašthoreh) má v hebrejštině koncovku množného čísla ženského rodu. V jednotném čísle je to Istar – chaldejské označení planety Venuše. Hebrejský tvar tohoto jména je Esther. Slovo je vytvořeno přidáním písmene REŠ (třetí zodiakální písmeno z trojúhelníku Země Živoucích) ke třem písmenům tvořícím slovo Asoth. Před tím, než se stalo vlastním jménem, označovala lilii (je podobně jako lotos ženským symbolem); je tedy synonymem jména SUSANA a je třeba si povšimnout, že numerická hodnota obou těchto jmen je táž: 661, po redukci 13, pořadí ženského písmene MEM.

³⁵ V dalším textu uvedeme důvod, proč jsou slunovraty a rovnodennosti umístěny do středu odpovídajících znamení, tj. do 15. stupně (každé znamení zabírá samozřejmě dvanáctinu kruhu, tj. 30 stupňů). Zimní slunovrat, počátek roku, odpovídá tedy číslům 15 a 345. Zde je třeba učinit poznámku o transkripci těchto čísel v hebrejském písmu: 345 se píše **מנח** neboli **מנח** (ha-Šem). Jméno par excellence, velké Jméno Boží, jež obsahuje všechna jména; 15 se píše **טו** (Jah), což je první polovina tetragramu, která označuje Androgyn boží, Slovo emanující. Obvykle se 15 v hebrejštině píše **טז** (9+6) místo **טו** (10+5), aby nedošlo k profánnímu užití jména božského.

³⁶ K tomu viz pasáž z „La Voie Métaphysique“, na niž jsme odkazovali již v souvislosti se symbolem Jin–Jang (pozn. č. 30). Důležité je, že konec každého cyklu je zároveň začátkem cyklu příštího.

³⁷ Rozdělení kruhu na 360 dílů je kromě svého vztahu k délce roku jediným, které umožňuje vyjádřit velikost úhlů všech pravidelných mnohoúhelníků (a zvláště rovnostranného mnohoúhelníku) v celých číslech. Tento důvod postačuje k tomu, aby se nepřístupovalo na jiná dělení kruhu – např. na 400 dílů, které by ovšem z jiného hlediska lépe vyhovovalo (desítkové soustavě). Dělení deseti se totiž dá aplikovat pouze na měření přímochará, zatímco pro kružnici je nutné použít dělení 9 nebo 12, příp. násobky těchto čísel.

³⁸ Přesně 365,25637 dní (tedy 365 dní, 6 hodin, 9 minut a 11 sekund) rok siderický a 365,24222 dní (neboli 365 dní, 5 hodin, 48 minut a 47 sekund) pro rok tropický, bereme-li za časovou jednotku průměrný sluneční den. Připomeňme, že siderický rok je doba, která uplyne, než Slunce projde dvakrát stejným bodem ekliptiky, zatímco tropický (obratníkový) rok je doba mezi dvěma průchody Slunce stejnou rovnodenností. Rozdíl mezi oběma mírami je způsoben zpřožováním rovnodennostního bodu na obloze o 50,3 sek. ročně, takže rovnodennost se přibližuje (relativně k siderickému roku) o 20 minut 25 sekund. Tento jev se nazývá rovnodennostní praecesse.

³⁹ Gnostická interpretace tohoto slova a jeho numerické hodnoty viz Notes sommaires sue le Gnosticisme (No 6, p. 123).

⁴⁰ Termín rovněž slouží k označení principu, který odpovídá v člověku tomu, čím je astrální had pro svět. Výklad by však přesáhl rozsah této práce a musíme tedy vystačit jen s letným upozorněním.

⁴¹ Přesněji: Asoth je Spiritus Mundi. Jak již bylo uvedeno, je duchovním principem astrálních sil, jejichž souborem (Astaroth) je Anima Mundi.

⁴² Tento rok se skládá z dvanácti lunárních měsíců, jejichž délka je střídavě 29 a 30 dní. Tzv. přechodný (embolismický) rok obnoví po určité době soulad s rokem slunečním: má třináctý měsíc Véadar (druhý Adar), vsunutý za měsíc Adar. Muslimský rok se stejně jako hebrejský normálně skládá z dvanácti měsíců lunárních a celkem má 354 nebo 355 dní.

⁴³ Písmeno **מ** lze považovat za materializaci písmene **מ**, znamená života. Označuje tedy život elementární (živlový?), jeho omezenou oblast, hmotný svět a jeho úděl – práci a úsilí.

⁴⁴ Ve skutečnosti by měl mít solární měsíc o něco více než 30 dní, neboť rok nemá přesně 360 dní, nýbrž 365 a 1/4. Můžeme však uvažovat o struktuře 12 měsíců po 30 dnech plus 5 dnů navíc, příp. 6 v přechodném roce (každé 4 roky).

⁴⁵ Dupuis v díle Origine de tous les cultes shromáždil celou řadu zajímavých dokumentů. Dopustil se však omylu, který po něm velice mnoho dalších autorů opakovalo, že v různých svátích spatřoval pouze symboly astronomických jevů. Ve skutečnosti i samotné astronomické jevy symbolizují působení Slova na svět, a můžeme říci, že i celá příroda je jen symbolem svého Božského Principu. Symbol jakožto pouhý výraz a materializace myšlenky nebo principu nemůže být nikdy vyššího řádu než to, co představuje, jak velice dobře dokázal Saint-Martin v Tableau Naturel.

⁴⁶ Svatý Jan zimní je svátek svatého Jana Evangelisty (27. prosinec); svatý Jan letní je narození Jana Křtitele (24. červen).

⁴⁷ Viz Ragon, La Messe et ses Mystères, kap. XXI.

⁴⁸ To řeší problém v této souvislosti položený výše.

⁴⁹ Toto zkracování slunečního roku vynuřil slavný astronom Bailly.

⁵⁰ Antediluvialním mínime zde prostě událost před poslední historickou potopou, tj. kataklyzmatem, při němž zmizela Atlantida. Je snad zbytečné říkat, že bychom rozhodně neměli brát vážně fantastické údaje některých autorů, kteří tuto událost situují do doby až před několika sty tisíci lety; čísla, která uvádíme to dostatečně dokazují.

⁵¹ Je třeba dodat, že tento harmonický cyklus 24.000 let (jehož polovina, tedy 12.000 let symbolicky představovala u starých Peršanů trvání světa), se nevztahuje pouze k rovnodennostní praecessi (měřeně hudbně), nýbrž i k určitému vztahu Saturnu v 15. stupni Kozoroha, což je velice záhadný kosmický vztah, po němž v moderní astronomii nezůstalo stop.

---

⁵² Číslo 26.000, které se často používá pro zjednodušení výpočtu, je ve skutečnosti příliš vysoké; kdyby se rovnodennostní bod přemístil každoročně o 50 sekund, posun o 1 stupeň by trval 72 let, takže celý cyklus by trval $360 \times 72 = 25.920$ let. Roční posun však není 50 sek., nýbrž 50,3 sek, takže o celý stupeň se přemístí za 71,57 let místo za 72; přesná délka trvání cyklu rovnodennostní praecesse je tedy podle současných astronomických údajů $360 \times 71,57 = 25.765$ let.

⁵³ Na tuto úlohu Krišny jsme činili narážku v předchozím textu.

⁵⁴ Trimurti sestává ze třech aspektů Slova, nahlížených ve trojím účinku vzhledem ke světu: jako Stvořitel (Brahma), Udržovatel (Višnu) a Měnitel (Šiva).

⁵⁵ Je třeba si všimnout, že jméno Brahma získáme tak, že trojúhelník MaRiaH čteme od planetárního písmene jižního slunovratu místo od písmene M. Ve Védě, nebo alespoň v pozdější, pokrišnovské versi, znamená toto jméno posvátný element rituálu, bytí (bytost?) ve své pasivitě (což je určeno nejen písmeny, z nichž se slovo skládá, ale i ženskou koncovkou „a“), personifikaci fluidické podstaty či podpěry (Substanteur ou Substenteur fluidique). Stačí otevřít Manúův zákon přepracovaný Krišnou, a vidíme, že původním prostředím Brahmy jsou Živé Vody a jejich embryogenický trojúhelník. Později ještě rozvedeme i vztah mezi jmény Brahma a Abraham. K tvoření jmen v obou hlavních trojúhelnících Archeometru viz str. 7.

⁵⁶ Odtud rozlišení Šaivů a Vajšnavů, kteří se věnují kultům jednoho či druhého z těchto komplementárních principů, jež lze nahlížet jako dvě stránky Išvary.

ARCHEOMETR – předběžná objasnění: z knihy Saint-Yves d'Alveydra „L'Archéometre“, Dorbon-Ainé, Paris, 1911 (strana 133–136) přeložil Vlastimil Šimek

Samotný popis Archeometru je uveden následující poznámkou: „Ve druhém Dopise o kabale Františka Kabeláka je zmínka o Archeometru. Těm čtenářům, kteří nevědí oč jde, chceme tento zajímavý ‚nástroj‘ přiblížit otištěním vyobrazení a úryvků textu knihy, kterou sepsal jeho tvůrce.“ Překladatel uveden není.

Článek vyšel ve třech po sobě jdoucích číslech sborníku LOGOS, konče číslem Alef (1992)

Několik poznámek pod čarou v samotném textu přidal zariatnatmik
omluvte prosím sníženou kvalitu obrazu